

Πάντα τὰ ἔθνη

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ
ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΕΤΟΣ ΛΔ'
ΤΕΥΧΟΣ 135

ΙΟΥΛΙΟΣ, ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ,
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2015

Θεμελίωση σχολείου και έγκαίνια μικρής κλινικής στή Μητρόπολη Κατάνγκας

Γνωρίζοντας την ανεκτίμητη αξία και την πολύτιμη προσφορά της παιδείας στους νέους μας, κάθε χρόνο η Μητρόπολή μας φροντίζει για την ανοικοδόμηση και τη λειτουργία μικρών και μεγαλύτερων σχολικών μονάδων. Είναι πραγματικά μεγάλη ευλογία από τον Θεό, διότι στην Αφρική η εκπαίδευση των παιδιών δεν παρέχεται δωρεάν, από τις αρμόδιες κρατικές υπηρεσίες. Η Εκκλησία βρίσκεται στο πλευρό των μαθητών και των οικογενειών τους, που στις περισσότερες περιπτώσεις αδυνατούν να σηκώσουν τό υψηλό οικονομικό βάρος των διδασκτρων που απαιτούνται για την φοίτηση.

Παρά τις μεγάλες δυσκολίες και πολλές υποχρεώσεις που καλείται να αντιμετωπίσει η Ίεραποστολή, έφετος, χτίζονται πέντε νέα σχολεία. Τρία από αυτά βρίσκονται στην πόλη του Κολουέζι και δύο στην ευρύτερη περιφέρεια. Μόνο κατά τό σχολικό έτος 2014 - 2015, στά εκπαιδευτήρια όλων των τάξεων που έχει υπό την πρόνοιά της η Όρθόδοξη Έκκλησία, φοίτησαν συνολικά 25.000 χιλιάδες παιδιά. Πολλά από αυτά αποφοίτησαν και μετά από τις προβλεπόμενες εξετάσεις, εισήχθησαν και φοιτούν σε ανώτατα και ανώτερα ιδρύματα της χώρας.

Στις αρχές του περασμένου Ιουλίου, ο Κύριος μās αξίωσε να ζήσουμε τη χαρά της θεμελίωσης,

Ό Σεβ. Μητροπολίτης Κατάνγκας κ. Μελέτιος στή θεμελίωση του νέου σχολείου της τοπικής Έκκλησίας

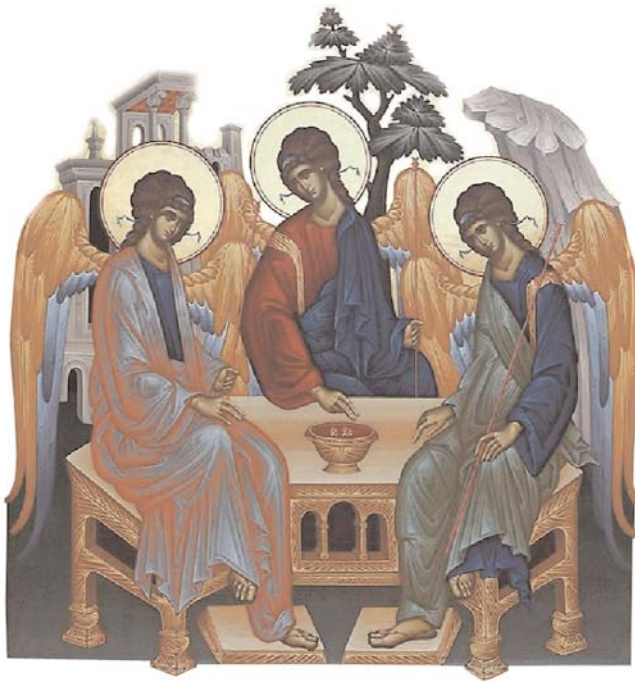
ένος νέου σχολικού συγκροτήματος. Τόν θεμέλιο λίθο έθεσε ο ίδιος ο Δήμαρχος της πόλης κ. Karenda, ενώ την τελετή παρακολούθησε τό διδακτικό προσωπικό και πολλοί μαθητές με τίς οικογένειές τους. Τό νέο σχολείο που θά είναι έξαθέσιο, αποτελεί δωρεά της τοπικής Κυβέρνησης προς την Ίερά Μητρόπολη Κατάνγκας, ως μία έμπρακτη αναγνώριση του έργου και της προσφοράς της στην τοπική κοινωνία.

Μετά την θεμελίωση του σχολείου, στον προαύλιο χώρο της Ίεραποστολής ακολούθησε μία μικρή γιορτή, την όποία έπιμελήθηκαν και παρουσίασαν οι μικροί μαθητές. Λίγο πριν την όλοκληρώσή της απονεμηθήκαν τά ένδεικτικά και τά απολυτήρια στά παιδιά. Έγινε, επίσης, η βράβευση των τριών άριστων μαθητών, που πρώτευσαν κατά τό περασμένο σχολικό έτος.

Την επόμενη ημέρα, ο Σεβ. Μητροπολίτης Κατάνγκας κ. Μελέτιος λειτούργησε στό Ναό του Άγίου Ιωάννου του Θεολόγου στην πόλη Fungurume. Στή θεία Λειτουργία συμμετείχαν οι τοπικές αρχές και πλήθος πιστών. Αξίζει να σημειωθεί ότι πριν από περίπου δέκα χρόνια τό Fungurume ήταν μικρή κωμόπολη με πληθυσμό γύρω στίς 20.000 κατοίκους. Τελευταία ο αριθμός των κατοίκων άνέρχεται σε περίπου 185.000 ανθρώπους κι αυτό γιατί στην περιοχή υπάρχουν πολλά όρυχεία, στά όποια εργάζονται οι περισσότεροι κάτοικοι.

Μετά τό τέλος της θείας Εύχαριστίας, ο Μητροπολίτης με τούς πιστούς μετέβησαν στην Κλινική της Όρθόδοξης Έκκλησίας, η όποία βρίσκεται πολύ κοντά στό Ναό του Άγίου Ιωάννου. Έκεί τελέστηκε Άγιασμός και αναγνώστηκε ειδική λειτουργική ευχή για την πλήρη αποθεραπεία των νοσηλευομένων ασθενών. Άμέσως μετά ακολούθησαν τά έγκαίνια της νέας πτέρυγας της νοσηλευτικής μονάδας, η όποία χτίστηκε προκειμένου να έξυπηρετούνται οι ιδιαίτερα αυξημένες ανάγκες παροχής ιατρικής φροντίδας και νοσηλείας.

Άπό την Ίερά Μητρόπολη Κατάνγκας

Ἡ ἀποστολή τῶν χριστιανῶν στήν οἰκουμένη καί ἡ μαρτυρία τῆς ἀγάπης τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ

Τά λόγια τοῦ Κυρίου «ἀγαπήσεις τόν πλησίον σου ὡς σεαυτόν» (Μτθ. 22,39) ἀποτελοῦν τό χρυσό κανόνα τῆς διδασκαλίας Του, ἡ ὁποία ὀλοκληρῶνεται μέ τήν τελευταία ἐντολή, πρὶν τήν Ἀνάληψή Του: «πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη» (Μτθ. 28,19). Αὐτές οἱ δύο ἐντολές συμπληρῶνουν

ἡ μία τήν ἄλλη. Ἡ ἀγάπη πρὸς τόν πλησίον εἶναι αὐτή πού ὠθεῖ τόν χριστιανό νά μαρτυρεῖ τήν ἐν Χριστῷ ζωή σέ ὅλα τά μήκη καί τά πλάτη τῆς γῆς. Αὐτή εἶναι ἡ δύναμη πού κινεῖ τήν Ἐκκλησία καί τή μεταποιεῖ σέ «ἓναν ποταμό ἱεραποστολῆς»¹.

Βέβαια, ἡ ἱεραποστολή δέν εἶναι ἀπλή ἀναγγελία ὀρισμένων ἠθικῶν ἀξιῶν ἢ μόνο φιλάνθρωπική προσφορά καί κοινωνικό ἔργο σέ ἐξωτικούς προορισμούς. Ὁ σκοπός τῆς χριστιανικῆς ἀποστολῆς εἶναι βαθύτερος καί μπορεῖ νά ἐξετασθεῖ στούς παρακάτω τρεῖς θεολογικούς ἄξονες.

1. Ἡ ἀποκάλυψη τῆς ἀγάπης καί τῆς δόξας τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ στόν κόσμον

Ὁ πρῶτος ἄξονας ἀναφέρεται στά χαρακτηριστικά τῆς ἀποκάλυψης τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ στόν κόσμον. «Ἡ ἐξέλιξις τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας, περί τῆς ὁποίας μᾶς ὁμιλεῖ ἡ Ἁγία Γραφή, ἀρχίζει ἀπό τήν δόξαν τοῦ Θεοῦ καί καταλήγει εἰς αὐτήν»², ὅπως παρατηρεῖ ὁ νῦν Ἀρχιεπίσκοπος Τιράνων Ἀναστάσιος. Ἡ θεία δόξα, ὅμως, συνοδεύεται ἀπό τή θεία ἀγάπη γιά τόν ἄνθρωπο καί κατά συνέπεια γιά ὀλόκληρη τήν κτίση.

Στό βιβλίον τῆς *Γενέσεως* περιγράφεται ἡ δημιουργία τοῦ σύμπαντος κόσμου μέ εἰκόνες ἀπόλυτης κυριαρχίας τῆς θείας δόξας. Λίγο παρακάτω, ἡ πτώση τῶν Πρωτοπλάστων θεωρεῖται ὡς ἀποστασιοποιημένη ἄρνησις τῆς δόξας τοῦ Θεοῦ. Συγχρόνως, ἐκφράζει τή φίλαιτη (ἀτομική) ἐπιλογή τοῦ ἀνθρώπου μέ τήν ὁποία εἰσάγεται μία κατάσταση διάφορη τῆς «ἴαν καλῶς» δημιουργίας, δηλαδή ἡ ἀπομάκρυνσις ἀπό τόν Θεό καί ὁ θάνατος (Γεν. 3,8-20). Ἐπομένως, ἡ ἀνθρώπινη ἀστοχία καί ἡ διακοπή τῆς σχέσης τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Θεό ἐμποδίζουν τή θεωρία τῆς δόξας τοῦ Θεοῦ.

Αὐτή τήν ἀστοχία ἔρχεται νά θεραπεύσει ὁ ἴδιος ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος ἐνεργοποιεῖ τό σχέδιο τῆς θείας Οἰκονομίας, γιά νά λυτρώσει τόν ἄνθρωπο ἀπό τό κακό καί τό θάνατο. Ἔτσι, στήν Παλαιά Διαθήκη οἱ Πατριάρχες, οἱ Προφῆτες καί ὁ περιούσιος λαός τοῦ Ἰσραήλ λαμβάνουν τήν ἀποστολή, νά προετοιμάσουν τόν κόσμον γιά τόν ἐρχομό τοῦ Μεσσία.

1. Ν. Νησιώτη, «Ἡ ἐκκλησιολογική θεμελίωσις τῆς ἱεραποστολῆς», *Πορευθέντες*, τεύχ. 17-18 (1963), σελ. 6.

2. Ἀρχιμ. Ἀναστασίου Γιαννουλάτου (νῦν Ἀρχιεπισκόπου Τιράνων καί πάσης Ἀλβανίας), *Σκοπός καί κίνητρο τῆς ἱεραποστολῆς ἐξ ἀπόψεως θεολογικῆς*, ἀνάτυπο ἀπό τό περιοδ. *Θεολογία*, τεύχ. 37, Ἀθῆναι 1966, σελ. 4.

Στή συνέχεια, όταν έρχεται τό πλήρωμα τοῦ χρόνου, ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ γίνεται τέλειος ἄνθρωπος, σύμφωνα μέ τόν Ὅρο τῆς Δ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου³. Μέ τό λητρωτικό του κήρυγμα, τά σημεῖα (θαύματα), τά Πάθη, τή Σταύρωση καί τήν Ἀνάστασή Του ὑπακούει στήν ἀποστολή τοῦ Θεοῦ Πατέρα καί φανερώνει τήν ἀγάπη καί τή δόξα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ⁴.

«Στήν Ἀρχιερατική προσευχή ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ συνδέεται μέ τήν τέλεια ἐνότητα τῶν πιστῶν “ ἐν τῷ Θεῷ ”»⁵. Πιο συγκεκριμένα, ὁ Κύριος προσεύχεται λέγοντας: «καί ἐγώ τήν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ὡσιν ἐν καθώς ἡμεῖς ἐν ἐσμεν» (Ἰω. 17,22). Στή συνέχεια, ὁ Χριστός ἀποστέλλει τοὺς μαθητές Του στόν κόσμο γιά νά συνεχίσουν τό ἔργο Του, ἀκολουθώντας τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ Πατέρα. «Καθώς ἀπέσταλκέν μέ ὁ πατήρ, κάγώ πέμπω ὑμᾶς» (Ἰω. 20,21). Πλέον, ἡ κατά χάριν θέωση τοῦ ἀνθρώπου γίνεται ἐφικτή⁶, ἐφόσον ὁ ἄνθρωπος ἔχει τήν ἐμπειρική δυνατότητα νά τίκτει τό Χριστό⁷, λαμβάνοντας τό Σταυρό του καί ἀποδεχόμενος τήν ἀποστολή του.

Σέ αὐτή τήν πορεία ὁ ἄνθρωπος δέν εἶναι μόνος του. Ὁδηγός φωτισμοῦ εἶναι τό Ἅγιο Πνεῦμα, τό ὁποῖο ἀπό τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς κι ἔπειτα ἐργάζεται μαζί μέ τοὺς ἀνά τοὺς αἰῶνες μαθητές τοῦ Κυρίου γιά τήν ἐνότητα τῶν πάντων. Ἡ ἀγιοπνευματική πορεία φανερώνεται σέ ἓνα ἐξεληκτικό σχῆμα μιᾶς καθαγιασμένης ὁδοῦ μέχρι τή Δευτέρα Παρουσία τοῦ Χριστοῦ. Ἔτσι, ὑφίσταται μιᾶ διαρκῆς πρόοδος καί ἐξέλιξη, ἡ ὁποία θεμελιώνεται στόν θεολογικό λόγο τοῦ Ἀποστόλου Παύλου: «τὴν δόξαν κυρίου κατοπιζόμενοι τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν» (Β΄ Κορ. 3,18).

Τό δοξολογικό αὐτό περιεχόμενο ἀναδεικνύεται καί στό τελευταῖο βιβλίο τοῦ κανόνα τῆς Ἀγίας Γραφῆς, τήν Ἀποκάλυψη. Ἐκεῖ περιγράφεται μέ σαφήνεια ἡ ἀναδημιουργία καί ἡ μεταμόρφωση τοῦ κόσμου (Ἀποκ. 21,1-2). «ἰδοὺ καινὰ ποιῶ πάντα» (Ἀποκ.

21,5), γράφει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος ἐκφράζοντας «συνθηματικά» τήν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἀναδημιουργημένη συμπαντική πραγματικότητα. Σέ αὐτή τήν νέα κατάσταση τῆς ἀκατάπαυστης οὐράνιας λειτουργίας μετέχουν ὅλα τά ἔθνη (Ἀποκ. 21,24). Ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ φωτίζει τά πάντα, ἐνῶ καί τά πάντα συνάδουν στή δοξολογία καί τήν ἀγάπη τοῦ Τρισάγιου Θεοῦ⁸.

Ἐπομένως, ἡ φανέρωση τοῦ Θεοῦ στόν κόσμο ἔχει ὡς αἰτία τήν ἴδια τήν Ἁγία Τριάδα. Ὁ Τριαδικός Θεός εἶναι ὁ Πρῶτος Ἱεραπόστολος⁹, πού ἀπό ἀγάπη ἀποκαλύπτεται διαρκῶς σέ ὅλη τήν ἀνθρώπινη ἱστορία καί καλεῖ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους διά τῆς Ἱεραποστολῆς νά συμμετάσχουν στήν αἰώνια δόξα Του.

2. Ἡ Ἱεραποστολή ὡς πορεία μεταμόρφωσης ὅλης τῆς κτίσης

Ἡ ἀποστολή τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἐνσωματωμένη στό σχέδιο τοῦ Θεοῦ γιά τή σωτηρία τοῦ κόσμου. Τά μέλη τῆς Ἐκκλησίας ἐργάζονται μέ τή χάρι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος γιά τήν ἐπικράτηση τῆς ἀγάπης, τῆς συμφιλήωσης καί τῆς ἐνότητας τῶν πάντων, «ἵνα ἡ ὁ Θεός τά πάντα ἐν πᾶσιν» (Α΄ Κορ. 15,28).

Ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν, Παῦλος, ἀποτυπώνει τήν πεμπουσία τῆς ἀποκάλυψης τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, σημαίνοντας ταυτόχρονα τό κάλεσμα τοῦ «ἀνακεφαλαίωσασθαι τά πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, τά ἐπὶ τοῖς οὐρανοῖς καί τά ἐπὶ τῆς γῆς ἐν αὐτῷ» (Ἐφ. 1,10). Ἀνακεφαλαίωση σημαίνει μεταμόρφωση καί συμμετοχή τοῦ συμπαντος κόσμου στή θεϊκή δόξα.

Εἰδικότερα, ἡ Ἐκκλησία ὡς Σῶμα τοῦ Χριστοῦ «δέν δύναται νά παύση νά εἶναι ἀποστολική καί εὐαγγελιζομένη»¹⁰, ὅπως παρατηρεῖ ὁ Νίκος Νησιώτης, διότι βιώνοντας τοὺς καρπούς τοῦ Παρακλητοῦ τοὺς μεταδίδει στόν πλησίον. Ἔτσι, καλεῖ κάθε ἄνθρωπο νά συμμετάσχει στή θεϊκή δόξα καί νά γευθεῖ τήν ἀγάπη τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ.

Μέ αὐτό τόν τρόπο, ἡ Ἐκκλησία λητρώνεται ἀπό τή μίμηση τοῦ «περιούσιου ἰουδαϊκοῦ Ἰησοῦ», ὁ ὁποῖος αὐτοπεριορίστηκε ἐθνικά, ὅπως φανερώνεται

3. Ὅρος Δ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, Mansi 6, 1082 κ.ε.

4. Πρβλ. Ν. Ματσούκα, *Οἰκουμενική Θεολογία*, ἔκδ. Π. Πουρναρᾶς, Θεσσαλονίκη 2005, σελ. 68-84.

5. Ἀναστασίου Ἀρχιεπισκόπου Τυράνων, *Ἱεραποστολή στά ἴχνη τοῦ Χριστοῦ*, ἔκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀθήνα 2007, σελ. 72.

6. Μ. Ἀθανασίου, *Λόγος περὶ ἐνανθρωπήσεως τοῦ Λόγου*, PG 25,192B: «Ὁ Θεός ἐνηθρώπησε, ἵνα ἡμεῖς θεοποιηθῶμεν».

7. Πρβλ. Νικολάου Καβάσιλα, *Λόγος περὶ τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς*, ἔκδ. Ἰ. Μ. Θεολόγου, Θεσσαλονίκη, σελ. 191.

8. Ἀποκ. 4,8β: «ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος ὁ Θεός ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἦν καί ὁ ὢν καί ὁ ἐρχόμενος».

9. Ἡλ. Βουλγαράκη, «Ποῖός ἀσκει τό ἔργο τῆς Ἱεραποστολῆς;», *Πάντα τά Ἐθνη* (1981), τεύχ. 1, σελ. 4.

10. Ν. Νησιώτη, *Ἡ ἐκκλησιολογική*, ὁ.π., σελ. 4-5.

στήν Παλαιά Διαθήκη. Ἀντίθετα, ὑπακούει στίς ἐντολές τοῦ Κυρίου γιά τόν Εὐαγγελισμό τῶν Ἐθνῶν καί ἀποδέχεται τήν πρόσκληση γιά νά κηρύξει τήν ἐν ἀγάπῃ ἔνωση τῶν πάντων, σύμφωνα μέ τήν Καινή Διαθήκη. Ἐπομένως, πρόκειται γιά τήν ἔναρξη τῆς λεγόμενης «Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς». Ἡ Χριστιανική Ἐκκλησία ἀναλαμβάνει πλέον τήν ἀποστολή της ὡς «νέος οἰκουμενικός περιούσιος λαός», ὅπου τό πεδίο δράσης εἶναι ὅλος ὁ πλανήτης.

Ἡ θεολογική αὐτή θεώρηση σημαίνει ἐνεργοποίηση τοῦ ἱεραποστολικοῦ ζήλου, ὑπακοή στίς εὐαγγελικές παροτρύνσεις, διαρκή ἀγώνα γιά τήν κατακλιση τῶν πάντων. Σύμφωνα μέ τή παρατήρηση τοῦ νῦν Ἀρχιεπισκόπου Ἀλβανίας Ἀναστασίου, «ἡ δοξολογία τῶν ληλυτωμένων πρέπει νά ἀντηχῇ καί πέραν τῶν ὁρίων τῆς κοινότητός των καί νά γεμίξῃ τό σύμπαν»¹¹. Τό γεγονός αὐτό σημαίνει τήν ὑπέρβαση τῶν στενῶν ὁρίων τῆς προσωπικῆς ἢ κοινοτικῆς αὐτάρκειας. Ἔτσι, ὁ πιστός ἀνάλογα μέ τήν προκοπή του εἶναι μέτοχος στίς ἐξελίξεις τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας καί ἀγωνίζεται γιά τή θεραπεία τοῦ κακοῦ καί τή μεταμόρφωση-ἀνακαίνιση ὅλης τῆς κτίσης.

Ἄξιον ἀναφορᾶς εἶναι ὅτι ἡ κτίση ὀλίγη συμμετέχει σέ ὅλη τή δραματική πορεία τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τόν ἀγιασμό του, ἀναζητώντας τό δοξασμό της στή θεά τοῦ Θεοῦ. Ὁ φυσικός κόσμος ἐπηρεάζεται ὀλοκληρωτικά ἀπό τήν κατάσταση τῆς ἀνθρωπότητας. «Ἡ ζωτική ἀνάγκη τοῦ ἀνθρώπου γιά μία κοινωνία ἀγάπης δέν περιλαμβάνει τόν κόσμο ὡς ἀνθρωπότητα, ἀλλά καί ὡς φύση, ὡς σύμπαν»¹². Ἀποτελεῖ γεγονός ἀναντίρρητο ὅτι οἱ ἀνθρώπινες ἐνέργειες καί πράξεις ἔχουν ἄμεση καί οὐσιαστική ἐπιρροή στή φύση. Δέν μπορεῖ νά ὑπάρξει καλύτερο παράδειγμα ἀπό τήν οἰκολογική καταστροφή πού συντελεῖται ἤδη στόν πλανήτη. Αὐτή ἡ σχέση ἀνθρώπου - φύσεως παρουσιάζει τή δική της πραγματική ἀλληλοεπιρροή. Ἀπό τή μία, ἡ συγγνή ἀνθρώπινη ἐκμετάλλευση τοῦ φυσικοῦ περιβάλλο-

στος καί ἀπό τήν ἄλλη, ἡ «ἐκδίκηση» τοῦ φυσικοῦ κόσμου, εἴτε αὐτή ἐννοεῖται μέ τή μείωση τῶν πηγῶν καί τῶν ἀποθεμάτων τῆς ἐνέργειας, εἴτε παρουσιάζεται μέ τήν ἐμφάνιση ποικίλων νέων ἀρρωστιῶν κ.ἄ.

Τελικά, στήν παραπάνω σχέση διακρίνεται ἡ ἐσατολογική θεώρηση καί προοπτική τοῦ σύμπαντος. «Μοιλονότι τά πάντα ἔχουν ἀποκατακλιση διά τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ ὁ κόσμος ἀκόμη προσδοκᾷ καί ἀναμένει νά ἐλευθερωθῇ ἀπό τή δουλεία τῆς φθορᾶς εἰς τήν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ (Ρωμ. 8,21)»¹³. Μέ ἄλλα λόγια, ἡ μεταμόρφωση τοῦ κόσμου ἀναφέρεται στόν παρόντα χρόνο, ἀλλά θά ὀλοκληρωθεῖ στά ἔσχατα¹⁴. Σέ ὅλη αὐτή τή χρονική περίοδο τό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας εἶναι νά ἐναρμονισθεῖ μέ τήν ἴδια τήν ἀποστολή τοῦ Θεοῦ καί νά καλέσει ὅλους τοὺς ἀνθρώπους «εἰς τήν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ» (Α΄ Πέτρ. 5,10).

3. Ἡ οἰκουμενική διακονία

Ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου ἐξαρτᾶται ὀπωσδήποτε ἀπό τήν πραγματοποίηση μιᾶς συγκεκριμένης πορείας, ἡ ὁποία θά ὀδηγήσει στή σύσταση νέων ἐκκλησιῶν ἀνά τόν κόσμο. Τά χαρακτηριστικά αὐτῆς τῆς πορείας ἀποτελοῦν τόν τρίτο ἄξονα τοῦ θέματος καί μποροῦν νά χαρακτηρισθοῦν ὡς ἔμμεσοι σκοποί τῆς χριστιανικῆς μαρτυρίας.

Ὁ πρῶτος ἀναφέρεται στό κήρυγμα, τό ὁποῖο εἶναι τό βασικό μέσο γιά τή διάδοση τοῦ Εὐαγγελίου. Ὁ τρόπος τοῦ κηρύγματος διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στή γλωσσική κωδικοποίηση τοῦ χριστιανικοῦ μηνύματος στά ἔθνη¹⁵. Ἔτσι, μέ τήν ἀναγγελία τῶν χαρμόσυνων νέων ξεκινᾷ ἡ γνωριμία μέ τό Χριστό, ἡ ὁποία σταδιακά μπορεῖ νά ὀδηγήσει στή ψηλάφηση καί τήν ἐμπειρία τῶν θεμελιωδῶν ἀληθειῶν τῆς πίστεως. Τό πρωταρχικό κείμεμα πολλῆς φορές στηρίζεται στόν τρόπο μετάδοσης καί πρόσληψης τοῦ μηνύματος. Ἀπό ἐκεῖ ἐξαρτᾶται ἡ μετέπειτα ἀποδοχή τῆς κλήσης καί ἡ ἐνδεχόμενη συσσωμάτωση στό μυστήριο «Χριστός».

11. Ἀρχιμ. Ἀναστασίου Γιαννουλάτου, *Σκοπός*, ὁ.π., σελ. 14.

12. Ἀναστασίου Ἀρχιεπισκόπου Τιράνων, *Παγκοσμιοτητα καί Ὀρθοδοξία*, ἔκδ. Ἀκρίτας, Ἀθήνα 2000, σελ. 50.

13. Ἀρχιμ. Ἀναστασίου Γιαννουλάτου, *Σκοπός*, ὁ.π., σελ. 8.

14. Πρβλ. Θ. Παπαθανασίου, «Ἱεραποστολή καί φύση τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπισημάνσεις εἰσαγωγικές», *Σύναξη*, τεύχ. 78 (2001), σελ. 7 κ.ἔξ.

15. Δ. Κούκουρα, *Τό μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου. Μετάδοση καί πρόσληψη*, ἔκδ. Π. Πουρναῖ, Θεσσαλονίκη 2009, σελ. 149-174. Σχετικά μέ τοὺς παράγοντες ἐπικοινωνίας στήν ἐλληνοφώνη Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία βλ. Δ. Κούκουρα, *Ἐκκλησία καί Γλώσσα*, ἔκδ. Π. Πουρναῖ, Θεσσαλονίκη 2006, σελ. 97-104.

Ὡστόσο, τό ἔργο τοῦ κηρύγματος ἀκολουθεῖ ἡ συμμετοχή στή μυστηριακή ζωή. Ἡ ἐπενέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶναι ὁ πῶς καθοριστικός παράγοντας στή ζωή τοῦ χριστιανοῦ. Ἐτσι, ἀφοῦ ὁ σπόρος τοῦ λόγου πέσει σέ ποικίλα ἐδάφη καί καρποφορήσει, τότε ἀκολουθεῖ ἡ συσσωμάτωση τῶν πιστῶν σέ μυστηριακή ἐνότητα μέ τή σύσταση τῆς τοπικῆς ἐκκλησίας, πού ἀποτελεῖ τό δεύτερο ἔμμεσο στόχο τῆς χριστιανικῆς Ἱεραποστολῆς.

Ἡ παραπάνω ἐπισήμανση ἀναδεικνύει πρωταρχικά τήν ἀναγκαιότητα τοῦ μυστηρίου τοῦ Βαπτίσματος γιά τήν εἴσοδο τῶν κατηχομένων στό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Ἡ ἐνότητα, ὅμως, στό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας ἐπισφραγίζεται καί ἐπιβεβαιώνεται στή συχνή μετοχή στό μυστήριό τῆς θείας Εὐχαριστίας. Ἡ ἀλήθεια αὐτή ὑπογραμμίζεται ιδιαίτερα στό κατά Ἰωάννην Εὐαγγέλιο, ὅπου ὁ Ἰησοῦς περιγράφει τό εὐχαριστιακό βίωμα ὡς γεγονός αἰωνίου τρόπου ὑπάρξεως: «ὁ τρώγων μου τήν σάρκα καί πίνων μου τό αἷμα ἔχει ζωὴν αἰώνιον, κἀγὼ ἀναστήσω αὐτόν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ» (Ἰω. 6,54). Συνεπῶς, μέ αὐτό τόν τρόπο ἐκφράζεται ἡ θεραπευτική σημασία τῆς θείας Εὐχαριστίας¹⁶ καί ἐγκαινιάζεται ἡ ὑπαρξιακή μετοχή στήν πρόγευση τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ¹⁷.

Εὐθύς ἀμέσως προκύπτει καί ὁ τρίτος ἔμμεσος στόχος πού ἀναφέρεται στήν παγκόσμια προσφορά τῶν χριστιανῶν. Ὁ λόγος γίνεται γιά τή διακονία, δηλαδή τήν ἀνιδιοτελή προσφορά ὑπηρεσιῶν πρὸς κάθε ἄνθρωπο ἀνεξάρτητα ἀπό τό φύλο, τό ἔθνος, τό θρήσκευμα, τήν κοινωνική τάξη. Οἱ χριστιανοί καλοῦνται λοιπόν νά ἀποκτήσουν «*νοῦν Χριστοῦ*» (Α΄ Κορ. 2,16), τοῦ Νέου Ἀδάμ, «*τοῦ κατ' ἐξοχὴν διακόνοῦ τῆς ἀνθρωπότητος*»¹⁸. Ἐς μὴ λησμονοῦμε ἄλλῳστε ὅτι ὁ Κύριος «*οὐκ ἦλθεν διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι καί δοῦναι τήν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντί πολλῶν*» (Μτθ. 20,28). Κατά ἀνάλογο τρόπο, οἱ ἀνά τοὺς αἰῶνες μαθητὲς Του ἀκολουθοῦν τό παράδειγμά Του, διακονώντας ὅλη τήν Οἰκουμένη.

Ἐπομένως, ἱεραποστολική πράξη σημαίνει συνεργασία τῶν πιστῶν μέ τόν Χριστό διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύ-

ματος, ὥστε νά θεραπευτοῦν καί τά κοινωνικά τραύματα. Πῶς συγκεκριμένα, ἔργο τῶν χριστιανῶν εἶναι ὁ ἀγῶνας γιά τήν καταπολέμηση τοῦ κακοῦ καί τήν ἐπικράτηση τῆς εἰρήνης, τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἀδελφοσύνης, τῆς ἐνότητας καί τῆς ἀγάπης σέ ὅλο τόν κόσμο. Τότε οἱ χριστιανοί γίνονται πραγματικά συνεργοί Θεοῦ. Ἡ προοπτική αὐτή δίνει μία ἀπεριόριστη ἐλευθερία στήν ἄσκηση τῆς ἀγάπης καί στή μετοχή τῆς ἀλήθειας τοῦ Κυρίου. Μέ πυρῆνα τήν ἐλεύθερη ἀνθρώπινη βούληση ἐπαναπροσδιορίζεται ἡ καίρια σημασία τῆς σωτηρίας τῶν ἐθνῶν. Πλέον, ὁ ἄνθρωπος τοποθετεῖται στήν ὀρθή του θέση στό σύμπαν ὡς σημαντικός καί ἐκλεκτός συνδημιουργός τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ.

Στό σημεῖο αὐτό ἀπαιτεῖται νά σημειωθεῖ ὅτι ἡ Ἱεραποστολή δέν ἀποσκοπεῖ ἀποκλειστικά στήν παροχή κοινωνικοῦ καί φιλανθρωπικοῦ ἔργου. Τά ἔργα ἐκπαίδευσης, πολιτισμοῦ, κοινωνικῆς πρόνοιας, ὑγείας ἀποτελοῦν προέκταση τῆς ἀγάπης πού βιώνουν μεταξύ τους οἱ χριστιανοί, ἡ ὁποία (ἀγάπη) εἰκονίζει τήν Ἁγιοτριαδική κοινωνία. Συγχρόνως, ἐκφράζουν τήν ἔμπρακτη παροχή βοήθειας στοὺς νεοφώτιστους, μέ σκοπό τήν ἀνάδειξη τῶν δικῶν τους πολιτιστικῶν στοιχείων καί τόν ἐγκεντρισμό τους στό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ.

Ἐν κατακλιεῖδι, βασική δύναμη τῆς Ἱεραποστολῆς εἶναι ἡ ἀγάπη, ἡ ὁποία ἐκφράζει τόν τρόπο ὑπαρξῆς τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ. «Μέ αὐτήν (ἐνν. τήν ἀγάπην) ὁ ἄνθρωπος ὑπερβαίνει τά ὅρια τοῦ ἑαυτοῦ καί πραγματοποιεῖ τήν ὀλοκληρωτική ἐπάνοδο, τήν ἐπιστροφήν του στήν ἔνωση μέ τόν ὄντως Ἔντα»¹⁹. Ἐτσι, ἐπιτυγχάνεται ἡ μεταμορφωτική-θεραπευτική δράση τῆς μετάνοιας καί τό ἔμπρακτο κάλεσμα σωτηρίας πρὸς ὅλη τήν κτίση. Τελικά, ἡ «μεταμόρφωση», ὡς μυστηριακό γεγονός ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας καί ἐμποτισμένη μέ τήν αὐθεντική ἀγάπη, ὁδηγεῖ τόν ἄνθρωπο στή θέωση, στή μακαρία κοινωνία ἀγάπης τῆς Ἁγίας Τριάδος²⁰.

Νικολάου Γ. Τσιρέβελλου, Δρ. Θεολογίας

16. Πρβλ. Ἰγνατίου, *Πρὸς Ἐφεσίους*, PG 5, 656A.

17. Π. Βασιλειάδης, *Lex Orandi - Μελέτες Λειτουργικῆς Θεολογίας*, ἔκδ. Παρατηρητῆς, Θεσσαλονίκη 1994, σελ. 118.

18. Ἀναστασίου Ἀρχιεπισκόπου Τιράνων, *Παγκοσμιότητα*, ὁ.π., σελ. 45.

19. Ἀναστασίου Ἀρχιεπισκόπου Τιράνων, *Παγκοσμιότητα*, ὁ.π., σελ. 45.

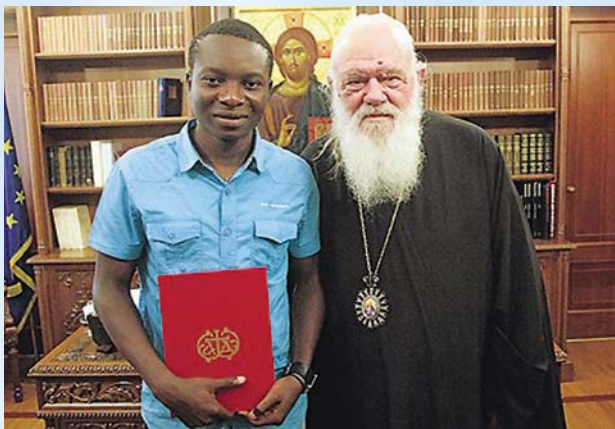
20. Ἀναστασίου Ἀρχιεπισκόπου Τιράνων, *Παγκοσμιότητα*, ὁ.π., σελ. 46.

Τό Θεολογικό Οικοτροφείο θά φιλοξενηθεί τόν 20χρονο Ζυλιέν

Μέ μία απόφαση ουσιαστικής ἀλλά καί συμβολικῆς ἀξίας, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος προσφέρει στέγη, τροφή καί πρόνοια στόν 20χρονο Ζυλιέν ἀπό χώρα τῆς Ἀφρικῆς, ὁ ὁποῖος ἦλθε στήν Ἑλλάδα τόν Νοέμβριο τοῦ 2011 καί στίς φετινές πανελλαδικές ἐξετάσεις εἰσήχθη, μέ 18.500 μόρια, πρῶτος στό Τμήμα Ἡλεκτρολόγων Μηχανικῶν τοῦ ΤΕΙ Πειραιᾶ.

Εἰδικότερα, ὁ 20χρονος θά φτάσει στήν Ἀθήνα καί θά ἐγκατασταθεῖ στό Οἰκοτροφεῖο τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὅπου θά φιλοξενηθεῖ μέχρι τήν ὀλοκλήρωση τῶν σπουδῶν του. Ὁ Ζυλιέν συγκινεῖ μέ τήν ἐπιτυχία του, καθώς εἶναι γιός πολιτικοῦ ἀφρικανικῆς χώρας καί ἔχασε τοὺς γονεῖς καί τὰ ἀδελφία του ἐν μέσῳ ταραγμένων πολιτικῶν γεγονότων στή χώρα του. Ἦλθε στήν Ἑλλάδα 16 χρονῶν καί ἀρχικά παρέμεινε γιά τρεῖς μήνες στά κρατητήρια τοῦ Ἐβρου. Κατόπιν περιπλανήθηκε στήν Ἀθήνα, ὥσπου τόν Ὀκτώβριο τοῦ 2012, μέ εἰσαγγελική παραγγελία, μεταφέρθηκε στό Κέντρο Προστασίας Ἀνηλικῶν Προσφύγων τῆς Κόνιτσας. Ἐκεῖ, ζήτησε νά πάει στό σχολεῖο καί οἱ ὑπεύθυνοι τοῦ Κέντρου τόν ἔγραψαν στό Ἐπαγγελματικό Λύκειο Κόνιτσας.

Ὁ ἴδιος εἶναι Καθολικός –ἔχει τήν Καινή Διαθήκη «φυλακτό» ἀπό τήν μητέρα του, ὅπως ἀνέφερε στήν

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος μέ τόν Ζυλιέν κατά τήν ἐπίσκεψή του στό Συνοδικό Μέγαρο

«Καθημερινή»– καί θά φιλοξενηθεῖ στό Οἰκοτροφεῖο τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας μαζί μέ ἄλλους 60 φοιτητές, 40 Ἑλληνας καί 20 ξένους, μεταξύ ἄλλων ἀπό τίς ΗΠΑ, τή Ρωσία,

τήν Οὐκρανία. «Πρόκειται γιά παιδιά πού σπουδάζουν στήν Ἀθήνα, ἀπό φτωχές οἰκογένειες» ἀνέφερε, μιλώντας χθές στήν «Καθημερινή», ὁ Γενικός Διευθυντής τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελος. Στό πλαίσιο τῆς πρωτοβουλίας τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τό ἰδιαιτέρα σημαντικό εἶναι ὅτι ὁ Ζυλιέν θά φιλοξενηθεῖ στό Οἰκοτροφεῖο γιά ὅλη τή διάρκεια τῶν σπουδῶν του στό ΤΕΙ Πειραιᾶ. «Τό ἐνδιαφέρον μας πρὸς τοὺς ἀδύναμους συνανθρώπους μας πρέπει νά εἶναι συνεχές καί ὄχι νά σταματᾷ ὅταν, γιά παράδειγμα, σβήνουν οἱ προβολεῖς τῆς δημοσιότητας» τονίζει ὁ κ. Ἀγαθάγγελος, ἐστιάζοντας στό φιλοanthρωπικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἐνδεικτικά, τά ἐτήσια ἔξοδα τοῦ Οἰκοτροφείου καταβάλλονται ἀποκλειστικά ἀπό τήν Ἀποστολική Διακονία, χωρίς κρατικές ἐπιχορηγήσεις, καί ἀνέρχονται στά 270.000 εὐρώ.

Τό Οἰκοτροφεῖο βρίσκεται σέ τριώροφο κτίριο στήν Ἁγία Βαρβάρα. Ἡ ἱστορία τοῦ Οἰκοτροφείου ξεκινᾷ ἀπό τά τέλη τοῦ 18^{ου} αἰῶνα, καθώς ὁ πρῶτος πού συνέλαβε τήν ἰδέα του ὑπῆρξε ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν Γερμανός Καλλιγᾶς (1885 - 1896). Τόν Ἰούλιο τοῦ 1933 ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀποφάσισε τήν ἴδρυση Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου, τό ὁποῖο θεμελιώθηκε στίς 22 Ἰουλίου 1937 σέ χώρο τῆς Μονῆς Πετράκη. Τίς ἐπόμενες δεκαετίες τό Οἰκοτροφεῖο «περιπλανήθηκε» σέ διάφορα κτίρια, μέχρι νά καταλήξει –τό 2004– στίς σημερινές ἐγκαταστάσεις. Δεκάδες ἐπισκοποὶ καί καθηγητές πανεπιστημίων, ἀρχιμανδρίτες, πρωτοπρεσβύτεροι καί λαϊκοὶ θεολόγοι, συγκαταλέγονται στόν κατάλογο τῶν οἰκοτρόφων ὅπως καί ἑκατοντάδες ὁμόδοχοι καί ἑτερόδοχοι. Μεταξύ αὐτῶν, ὁ πρωτοπρεσβύτερος Μπόρις Μπομπρινσκόι διετέλεσε Πρύτανης τοῦ Ὁρθόδοξου Θεολογικοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ Ἁγίου Σεργίου στό Παρίσι καί Χαϊμπέ Ἀσιρά, πνευματικός τῶν ἀνακτόρων τῆς Αἰθιοπίας ἐπὶ Χαϊλέ Σελασιέ.

Ἀπόστολος Λακασᾶς

* Ἄρθρο πού δημοσιεύθηκε στήν Ἐφημερίδα «Καθημερινή» στίς 05.09.2015

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΒΑΠΤΙΣΤΗΡΙΟ ΣΤΗΝ ΚΟΡΕΑ

Ἡ φράση «Ἀνυσυχία ἀγάπης» θά ἦταν ἐπίσης σαφής τίτλος τοῦ κειμένου πού ἀκολουθεῖ. Γιατί, πράγματι, το πρῶτο Βαπτιστήριο στή χώρα τῆς «πρωινής γαλήνης» ἔγινε χάρη σέ μιά ιερή ἀνυσυχία ἐκλεκτοῦ συνεργοῦ τῆς Ἱεραποστολῆς, ὁ ὁποῖος ζώντας τό «ἐν σῶμα ἐσμεν», ἔγραψε στά

σεις τῶν Ὁρθόδοξων Κορεατῶν «νά πάει νά βοηθήσει τήν ἐπί δεκαετίες ἀπορφανισμένη Ἐκκλησία» τους ἕνας θεολόγος κληρικός. Μετά τίς πρῶτες συγκινήσεις, ὁ π. Σωτήριος ἄρχισε νά διαπιστώνει, νά καταγράφει καί νά κοινοποιεῖ μέ ἐπιστολές σέ φίλους καί συνεργάτες του στήν Ἑλλάδα τά προβλήματα καί τίς ἐλλείψεις. «Ἡ κολυμβήθρα γιά τοὺς μεγάλους ἔχει σπάσει. Πρέπει νά φτιάξουμε ἄλλη», ἔγραφε σέ μιά ἀπό τίς πρῶτες ἐπιστολές του, στά τέλη Φεβρουαρίου τοῦ 1975.

Μέ τόν χρόνο, ἄρχισαν στή Σεούλ μαθήματα κατηχήσεως ἐνηλίκων, πού ἐπιθυμοῦσαν νά γίνουν μέλη τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας. Ὁ ζῆλος τους θερμός, ἡ προετοιμασία ἐντατική, ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ πλοῦσια. Ἔτσι, τό Μ. Σάββατο τοῦ 1976 ἔγινε στόν Ἱ. Ναό τοῦ Ἁγ. Νικολάου – μοναδικό τότε στήν Κορέα – ἡ πρώτη ὁμαδική βάπτισις 10 ἐνηλίκων καί 7 παιδιῶν Ὁρθόδοξων γονέων.

Συγκινητική ἡ ἐμπειρία! Σέ ἐπιστολή πού τήν περιέγραφε, ὁ π. Σωτήριος ἔκανε ἀναφορά

καί στήν κολυμβήθρα: «Σ' αὐτή τήν εὐλογημένη βάπτισις ἐγκαινιάστηκε ἡ καινούργια μας μεγάλη κολυμβήθρα (κρίμα πού ἔγινε μεγαλύτερη ἀπό ὅσο εἶχαμε ζητήσει, ἔκανε λάθος στά μέτρα πού τοῦ δώσαμε ὁ κατασκευαστής...). Γιά νά μπαίνουν οἱ βαπτιζόμενοι, φτιάξαμε μιά ξύλινη ἐξωτερική σκάλα καί μιά ἐσωτερική μεταλλική, μέ πηλατιά σκαλοπάτια. Δόξα τῷ Θεῷ! Ἄς εὐχηθοῦμε σ' αὐτή τήν κολυμβήθρα νά ἀναγεννηθοῦν πλῆθη Κορεατῶν».

μέσα τῆς δεκαετίας τοῦ 1970 μιά συγκινητική «παράγραφο» ἔμπρακτος ἀγάπης «στό περιθώριο» τῆς ἱστορίας τῆς ἐν Κορέα Ἐκκλησίας. Αὐτή ἡ «παράγραφος», ἀκριβῶς ὅπως ἔγινε, καταγράφεται στή συνέχεια.

Τήν 1η Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1975, ἔφθασε στήν πρωτεύουσα τῆς Νοτίου Κορέας Σεούλ, ὁ τότε Ἀρχιμανδρίτης καί σήμερα Μητροπολίτης Πισιδίας (ὁ ἀπό Κορέας) π. Σωτήριος Τράμπας, ἀναποκρινόμενος σέ ἐπίμονες καί συγκινητικές ἐκκλή-

Τό πρῶτο βαπτιστήριο τῆς Κορέας, στόν Ἱ. Ναό Ἁγ. Νικολάου τῆς Σεούλ

Λίγο αργότερα, η παραπάνω περιγραφή της κολυμβήθρας συμπληρώθηκε από φωτογραφίες από την πρώτη ομαδική βάπτισμα κι από άλλες βαπτίσεις που ακολούθησαν, τις οποίες δημοσίευσαν στην Ελλάδα τα τότε ιεραποστολικά περιοδικά.

Στή γενική συγκίνηση για τα ιερά αυτά γεγονότα, που ζούσαν οι αδελφοί μας στην Κορέα, θετικές ήταν κι εδώ στην Ελλάδα οι έντυπώσεις από την κολυμβήθρα. Βέβαια, κατά σύμπτωση, στίς πρώτες βαπτίσεις οι ενήλικες ήταν νέοι. Στή συνέχεια, όμως, όταν οι φωτογραφίες έδειχναν και ηλικιωμένους νεοφώτιστους, κάποιοι χαμηλόφωνοι ανήσυχτοι ψίθυροι άρχισαν διστακτικά:

- Δέν μοιάζει λίγο επικίνδυνο αυτό τό ανεβοκατέβασμα ηλικιωμένων στην κολυμβήθρα;

- Ένα γλιόστρημα...

- Ό Θεός νά φυλάει.

- Ένα βαπτιστήριο στό δάπεδο δέν θάταν...

- Ποϋ δυνατότητα για τέτοια δαπάνη; Έκει προηγουότα τόσες άλλες επείγουσες ανάγκες...

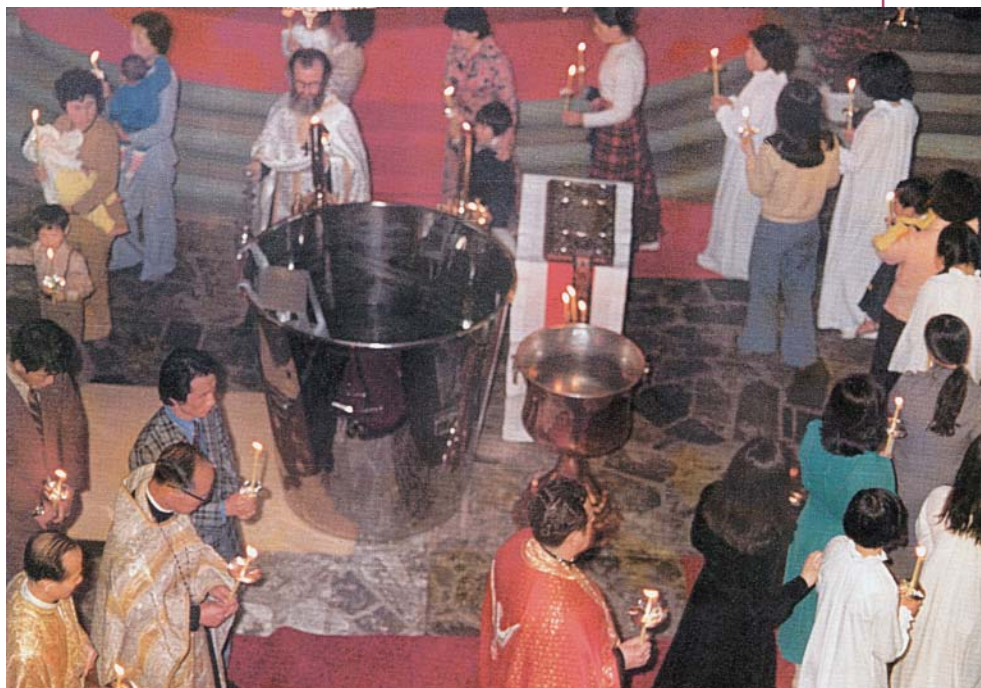
Κι έμεναν εκεί τά έρωτηματικά. Όχι όμως για πολύ! Κάποια «άνησυχία αγάπης» δέν ήταν τόσο διστακτική.

Ένα πρωινό, αναπάντεχο τηλεφώνημα από Έπίσκοπο θερμό συνεργό της Ίεραποστολής, στόν άνθρωπο που τότε φρόντιζε τίς αποστολές οικονομικών ενισχύσεων στην Κορέα: «Μπορούμε νά συναντηθούμε σήμερα την τάδε ώρα, στόν τάδε τόπο;». «Ευχαρίστως».

Συναντήθηκαν. «Δέν μέ αφήνουν νά ήσυχάσω εκείνες οι σκάλες της κολυμβήθρας στή Σεούλ. Καί οι νέοι, αλλά περισσότερο οι ηλικιωμένοι μπορεί νά κινδυνεύσουν. Ξέρω τίς οικονομικές δυ-

σκολίες εκεί. Ρώτησα κι έμαθα πόσο περίπου στοιχίζει εδώ ένα βαπτιστήριο. Ανάλογη, φαντάζομαι, θάναί και στην Κορέα ή δαπάνη. Κοίταξα τό ποσό των χρημάτων που υπάρχει σ' ένα βιβλιάριο τραπεζής, όπου αποταμιεύω κάποιες οικονομίες για ώρα ανάγκης. Θά φτάσει, ελπίζω. Ανάγκη δέν είναι και τό Βαπτιστήριο; Νά σταματήσει νά μέ κυνηγάει ή άνησυχία!».

Κόμπος στόν λαιμό, βούρκωμα στά μάτια, τρε-

Όμαδική βάπτισμα στόν Ί. Ν. Αγ. Νικολάου στή Σεούλ (*Άνοιξη 1976)

μούλιασμα στά χέρια καθώς έπαιρναν την προσφορά, συγκλονισμός στην ψυχή του συνεργάτη, που θά φρόντιζε τή μεταφορά της.

Έτσι ή ιερή αυτή «άνησυχία αγάπης» προσέφερε τό πρώτο βαπτιστήριο στην ιεραποστολική Έκκλησία Του στην Κορέα.

Στά χρόνια που ακολούθησαν, τό αρχιτεκτονικό σχέδιο κάθε νέου ναού που κτίστηκε στή χώρα, περιλάμβανε στην κατάλληλη θέση και τό βαπτιστήριό του.

Δ.Μ.Σ.

Μία μέρα ήταν κι αυτή καί πέρασε...

Ἡ μοναχὴ Νεκταρία Παραδείση μετὰ περιθαλιπτόμενα παιδιὰ τοῦ Ὀρφανοτροφείου τῆς Καλκούτας (Ἰνδία)

Πάντοτε ὑπῆρξα ἐπιφυλακτικός μέ τίς παγκόσμιες ἡμέρες» ἑορτασμοῦ κάποιου γεγονότος τό ὁποῖο ὀρίζει ὁ ΟΗΕ. Ὅχι ἀπό κάποια ἰδιοτροπία ἢ ἔκφραση σνόμπ, ἀλλῆ γιὰτί τό νά ἔχεις καθιερώσει γιά κάθε ἡμέρα τόν «παγκόσμιο» ἑορτασμό κάποιου γεγονότος, ὅπως καί νά τό κάνουμε καταντᾶ καί λίγο φαιδρό. Σημαντικά καί ἀσήμαντα ὅλα μέσα στό ἴδιο καζάνι!..

Δικαιολογημένα, λοιπόν, ὅταν πληροφορήθηκα τήν εἶδηση γιά τήν καθιέρωση τῆς παγκόσμιας ἡμέρας γιόγκα, ἔνωσα κάποια αἰσθήματα ἐπιφυλακτικότητας καί καχυποψίας. Κακό πρᾶγμα ἡ καχυποψία! Ὅσο πλησίαζε ὁ καιρός γιά τήν ἡμέρα τοῦ πρώτου ἑορτασμοῦ, τόσο περισσότερο εἶχα τίς «κεραίες» μου συντονισμένες γιά νά ἀφουγκραστῶ τί γίνεται καί τί θά μπορούσε νά κρύβει αὐτός ὁ «ἑορτασμός».

Μία μέρα ἦταν κι αὐτή καί τελικά πέρασε ὅπως καί ὅλες οἱ ἄλλες! Ἐγώ εἶχα τήν τύχη νά τήν περάσω στήν Ἰνδία, τήν πατρίδα τῆς γιόγκα. Εἶδα, λοιπόν, τήν Κυβέρνηση νά προωθεῖ μέ κάθε τρόπο τόν ἑορτασμό τῆς. Γιγάντιες διαφημίσεις, μηνύματα στά κινητά τηλέφωνα, ἀτελείωτες τηλεοπτικές ἐκπομπές, ἐκδηλώσεις σέ ὅλες τίς κεντρικές πλᾶτείες καί τοῦς μεγάλους δρόμους σέ ὅλες τίς πόλεις τῶν Ἰνδιῶν.

Ὁ πρωθυπουργός τῆς χώρας ἔδωσε τό παρῶν στόν ἑορτασμό. Ἡ βούληση καί πρόθεση τῆς Κυβέρνησης, διατυπωμένη ἀπλῆ καί ξεκάθαρα ἀπό τήν

πρώτη στιγμή. Ἀκόμα κι ἂν ἀκολουθοῦνται οἱ σύγχρονες μορφές τῆς γιόγκα, πού δέν ἔχουν καμία σχέση μέ τίς παραδοσιακές μορφές ἔκφρασής τῆς (ἀνσάνες), ἡ γιόγκα γεννήθηκε στήν Ἰνδία, ἡ ὁποία προσφέρει μέσα ἀπό αὐτή τό δικό τῆς λιθαράκι στόν παγκόσμιο πολιτισμό.

Κακό πρᾶγμα ἡ καχυποψία!..

Μέσα μου συνέχισα νά ψάχνω καί νά παρατηρῶ, πιστεύοντας ὅτι θά ἀνακαλύψω τί εἶναι αὐτό πού κρύβεται πίσω ἀπ' ὅλα αὐτά. Τελικά εἶδα ὅτι οἱ Ἰνδουιστές γκουρού, ὑποστήριζαν πῶς ἡ συμμετοχή στή γιόγκα παίρνει δύναμη καί λαμβάνει τίς πραγματικές τῆς διαστάσεις, μόνο ὅταν ἐμπλουτίζεται μέ τίς δοξασίες τοῦ Ἰνδουισμού.

Οἱ μουσουλμάνοι διαλαλοῦσαν σέ ὅλους τοῦς τόνους πῶς συμμετεῖχαν στόν ἑορτασμό τῆς γιόγκα, χωρίς ὅμως νά κάνουν τίς Ἰνδουιστικές κινήσεις στίς ἀνσάνες (π.χ. τήν ἐπικλήση στό θεό ἥλιο).

Διάφορες προτεσταντικές κοινότητες διαμαρτύρονταν, γιὰτί ὁ ἑορτασμός θά γινόταν ἡμέρα Κυριακή καί πῶς θά πρέπει νά μεταφερθεῖ τή Δευτέρα. Συμετεῖχαν, βέβαια, στίς ἑορταστικές ἐκδηλώσεις.

Οἱ γιατροί προέτρεπαν τόν κόσμο νά κάνει τίς ἀσκήσεις τῆς γιόγκα γιά τήν ἀπόκτηση καλῆς ὑγείας καί εὐεξίας. Οἱ πολυεθνικές ἐταιρεῖες πώλησης ἀθλητικῶν ειδῶν, ἔδιναν διάφορα διαφημιστικά δῶρα, ἐκμεταλλευόμενες τόν ἑορτασμό γιά δικούς τους ὄφελος καί προβολή.

Οἱ βουλευτές τῆς ἀντιπολίτευσης μέ παρεμβάσεις τους δήλωναν πὼς ἡ γιόγκα εἶναι γιὰ τοὺς εὐτραφεῖς πλουσίους, πού θά πρέπει νά χάσουν κιλά, καί ὄχι γιὰ τὸν φτωχὸ λαό, πού πρέπει νά δουλεύει ὅλη τὴν ἡμέρα προκειμένου νά ἐξασφαλίσει τὸ μεροκάματο καί ὅτι ἡ κυβέρνηση σκορπάει ἄκριτα χρήματα. “Ὅλα ἄρτος καί θεάματα, ὅμως, τίποτα τὸ ἀποκρυφιστικό!

Μετὰ ἔψαξα νά ἐνημερωθῶ τί λένε στὴν Ἑλλάδα γιὰ τὴ γιόγκα. Στὶς τηλεοπτικές ἐκπομπές ὁ καθένας προσπαθοῦσε νά αὐτοχρησθεῖ εἰδικός, λέγοντας ὅτι κατέβαζε ἀπὸ τὸ μυαλὸ του. “Ὅλη ἡ παρουσίαση μέ μία ἐπένδυση lifestyle, χωρὶς οἱ περισσότεροὶ νά γνωρίζουν πραγματικά πὼς ἔχει τὸ συγκεκριμένο θέμα. Ἐλάχιστοι, δυστυχῶς, γνώριζαν τί εἶναι ἡ γιόγκα.

Εἶδα, ἐπίσης, τοὺς ἑορτασμοὺς σέ διάφορες χώρες τοῦ κόσμου. Μοῦ προκάλεσε ἰδιαίτερη ἐντύπωση ὅτι εἶχαν διοργανωθεῖ ἐκδηλώσεις ἀπὸ τίς Ἑνωμένες Πολιτεῖες τῆς Ἀμερικῆς, μέχρι καί τὸ Ἰράν καθὼς καί σέ ἄλλες μουσουλμανικές χώρες!

Στὰ Ὁρφανοτροφεῖα τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας στὴν Καλλιότα τῶν Ἰνδιῶν, συνάντησα τὰ περιθάλπόμενα παιδιά. Θέλησα νά τοὺς μιλήσω γιὰ τὸ θέμα αὐτὸ καί νά τὰ προστατέψω, δίνοντας κάποιες ἐξηγήσεις. Εἶναι παιδιά ἡλικίας μόλις ἑπτὰ, ὀκτώ καί δώδεκα ἐτῶν...

Ρώτησα, λοιπόν, τί γνωρίζουν γιὰ τὴν γιόγκα. Πέσανε ὅλα ἐπάνω μου καί μέ τραβοῦσαν ἀπὸ τὰ χέρια, μέ φωνές καί αὐθόρμητα παιδικὰ χαμόγελα μέ ὀδήγησαν στὴν τραπεζαρία τοῦ Ὁρφανοτροφείου. Ἐκεῖ ἀφοῦ μπῆκαν στὴ σειρά, ἄρχισαν νά κάνουν κάποιες ἀσκῆσεις, ἐνῶ τὰ μεγαλύτερα ἀπὸ αὐτὰ μοῦ ἐξηγοῦσαν, ποιές εἶναι οἱ ἀπλές γυμναστικές ἀσκῆσεις πού κάνουν καί ποιές ἐκείνες πού ἔχουν ἀποκλειστεῖ, διότι ἔχουν ἰνδουιστικά στοιχεῖα διαλογισμοῦ καί δέν ἐπιτρέπονται ἐφόσον εἶναι Ὁρθόδοξοι χριστιανοί.

Δάκρυσαν ἀπὸ χαρὰ καί δέν χρειάστηκε νά πῶ κουβέντα. Τὰ παιδιά ἤξεραν ἀπὸ μόνα τους νά ξεχωρίζουν τὰ στοιχεῖα τῆς κουλτούρας τους ὡς Ἰνδοὶ καί τίς ἀρχές τῆς Ὁρθόδοξης πίστεως τους.

Κακό πρᾶγμα ἡ καχυποψία καί μεγάλη εὐλογία ἡ διάκριση. Ἡ διάκριση ἐκείνη πού δέν ἀπορρίπτει τὴν παράδοση ἐνὸς λαοῦ μέ μεγάλη ἱστορία, ἀλλὰ

σαφῶς καί ἀπομακρύνει καί δέν ἀποδέχεται τὰ κομμάτια ἐκεῖνα πού δέν συνάδουν μέ τὴν πίστη καί τὴν κοινωνία μας μέ τὸν Θεό. Εἶναι γνωστός ὁ τρόπος, ἀλλήλωστε καί ἐμεῖς τὸ ἴδιο κάναμε στὴν δική μας ἀρχαιοελληνική κουλτούρα. Τὴν ἀνακαινίσαμε ἀπομακρύνοντας καί ἀντικαθιστώντας κάθε παγανιστικό στοιχεῖο, μέ τὴν ἀνυπερβλήτη καί μοναδική χριστιανική διδασκαλία.

Δέν ἀρνηθήκαμε τὴν παράδοσή μας, οὔτε τὴν πολιτιστική μας ταυτότητα, τῆς δώσαμε καινούργιο νόημα καί οὐσία. Φυσικά καί δέ ἀρνηθήκαμε ὅ,τι καλὸ μᾶς εἶχε προσφέρει τὸ παρελθόν. Στὴν ἐποχὴ του ὁ Ἰπποκράτης κατηγορήθηκε πολλὲς φορές, ὅτι ὁ ὀρθολογικὸς τρόπος του γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν ἀσθενειῶν ἦταν ἀσεβῆς καί βλάσφημος πρὸς τοὺς θεοὺς. Σήμερα ὁ Ἰπποκράτης ἀναγνωρίζεται ἀπ’ ὅλους ὡς ὁ πατέρας τῆς Ἰατρικῆς. Ἀκόμη καί σήμερα ὑπολογίζεται ὅτι ὑπάρχουν στὴν Ἰνδία 30.000 “γιουνάνι”· πρόκειται γιὰ γιατροὺς πού θεραπεύουν ἀποκλειστικά μέ τίς μεθόδους τοῦ Ἰπποκράτη.

Ἐὰν θυμηθοῦμε πὼς τὸ παραδοσιακὸ ταϊλανδέζικο θεραπευτικὸ μασάζ προέρχεται ἀπὸ τὸν Βουδισμό. Ὁ γιατρός τοῦ Βούδα μέ τὸ μασάζ τὸν βοηθοῦσε νά χαλαρώσει στὸν διαλογισμό καί τοῦ θεράπευε σωματικές κακώσεις. Μάλιστα στὴν παραδοσιακὴ του μορφή, ὑπάρχουν εἰδικές προσευχές πρὶν καί μετὰ τὸ μασάζ. Ἐπρόκειτο γιὰ μία θρησκευτικὴ ἱεροτελεστία. Νά υποθέσω πὼς ὅποιος σήμερα κάνει μασάζ ἢ ἀκολουθεῖ πρόγραμμα φυσικοθεραπειῶν ἀποδέχεται τίς ἀρχές τοῦ Βουδισμοῦ; Οἱ φυσιοθεραπευτές εἶναι βουδιστές καί μᾶς τὸ κρύβουν;

Μία μέρα ἦταν καί ἐέρασε! Ἡ μέρα αὐτὴ μοῦ διδάξε πὼς ἡ διάκριση εἶναι μία μεγάλη εὐλογία καί ἀρετὴ. Τίποτε δέν εἶναι κακὸ ἂν δέν μέ προσβάλλει ὡς δημιουργημὰ τοῦ Θεοῦ, καί δέν θίγει καί ἐπισκιάζει τὴν πίστη καί τὴν ἀκρίβεια τῶν θρησκευτικῶν ἐπιλογῶν μου. Ἡ γνώση καί ἡ πίστη νικᾶ τὴν καχυποψία καί τὸν φόβο. Ἡ διάκριση βάζει ὄρια καί ὁ Κύριος ἐπειδὴ εἶναι ἡ μοναδικὴ Ἀλήθεια, φωτίζει ἀκόμη καί τὰ πιὸ σκοτεινὰ μονοπάτια. Ἀρκεῖ νά θέλεις ὁ ἴδιος νά κοιτάξεις κατὰματα τὸ Φῶς καί ὄχι νά ζεῖς στὴ σκιά καί τὸ σκοτάδι.

† Ὁ Σιγκαπούρην Κωνσταντῖνος

Προσωπικές εμπειρίες από την Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῶν Νησιῶν τοῦ Εἰρηνικοῦ

Ἡ συστάδα τῶν νησιῶν Φίτζι, Τόγκα καί Σαμόα, ἀνήκει στήν ἐκκλησιαστική δικαιοδοσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Ζηλανδίας. Ὁ Θεός μέ ἀξίωσε γιά δεύτερη φορά νά ταξιδέσω ἐκεῖ καί νά βρεθῶ, ὅπως καί ἄλλοι Ὁρθόδοξοι ἀπό τήν Ἑλλάδα, τήν Αὐστραλία, τήν Ἀμερική καί τή Νέα Ζηλανδία, στά ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Τριάδος, τοῦ Ὁρφανοτροφείου τῆς «Ἁγίας Ταβιθά» καί τοῦ οἴκου τῶν ἀπροστάτευτων γυναικῶν «Safe Home».

Μετά ἀπό ἕνα πολύωρο καί ἀρκετά ἐξαντλητικό ταξίδι τό ὁποῖο διήρκησε περίπου 25 ὥρες πτήσης, μέσω Ναϊρόμπι καί Αὐστραλίας, φτάσαμε στόν προορισμό μας. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Νέας Ζηλανδίας κ. Ἀμφιλόχιος, μᾶς περίμενε μέ τή γνωστή ἀπλότητα πού τόν διακρίνει καί μᾶς ὑποδέχθηκε μέ πατρική ἀγάπη, καλοσύνη καί ἐγκαρδιότητα.

Στό Σαουέني, κοντά στό Πανεπιστήμιο, ὅπου καί βρίσκεται ὁ Ναός τῆς Ἁγίας Τριάδος, οἱ προετοιμασίες γιά τά ἐγκαίνια γινόταν πυρετωδῶς, μέ τή συμμετοχή μικρῶν καί μεγάλων. Δεκάδες χριστιανοί μέ ὑποτυπώδη γεωργικά ἐργαλεῖα ἔστρωναν τό χώμα στήν αὐλή, ἄλλοι ἀσβέστωναν τίς ἐγκαταστάσεις καί ἐτοίμαζαν τούς χώρους τοῦ γεύματος, ἐνῶ ἄλλοι καθάριζαν καί εὐπρέπιζαν τό Ναό, τό ὑπαίθριο Βαπτιστήριο καί τό Ὁρφανοτροφεῖο. Μέ πολλή χαρά καί πραγματικό ἐνθουσιασμό ὅλοι προσέφεραν ἐθελοντική

ἐργασία. Θέλοντας νά μοιραστοῦμε κι ἐμεῖς τά ἴδια συναισθήματα, ριχτήκαμε στή δουλειά.

“Ὅταν ὅλα ἦταν ἔτοιμα, κάποιοι πιστοί ἀπό μακρινές περιοχές ἔφυγαν προκειμένου νά ἐτοιμαστοῦν γιά τό μεγάλο γεγονός τῶν ἐγκαίνιων τῆς ἐπόμενης ἡμέρας. Κάποιοι ἄλλοι παρέμειναν γιά τόν Ἑσπερινό, κατά τή διάρκεια τοῦ ὁποίου ἔγινε ἡ κουρά δύο Φιτζιανῶν μοναχῶν. Πρόκειται γιά τίς ἀδελφές Μελάνη καί

Ὁ Ἱ. Ναός τῆς Ἁγίας Τριάδος στό Saweni τῶν Νησιῶν Φίτζι

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Ν. Ζηλανδίας κ. Ἀμφιλόχιος με ντόπιες πιστές

Ἄνυσία, οἱ ὁποῖες μαζί μέ τήν Ἑλληνοαυστραλή μοναχή Γαβριηλία, θά ἀναλάβουν τή λειτουργία τοῦ Ὁρφανοτροφείου. Εὐλογημένες ψυχές, γεμάτες ἀγάπη, καθοσύνη καί πολλή ταπείνωση. Ὁ Κύριος νά τίς στηρίξει στό δύσκολο ἔργο τους.

Τό πρῶν τῆς Κυριακῆς ὅλα ἦταν ἔτοιμα. Ἄρχισαν τά ἐγκαίνια μέ τήν λιτανεία τῶν ἁγίων Λειψάνων τρεῖς φορές γύρω ἀπό τό Ναό, τήν τοποθέτησή τους στήν Ἁγία Τράπεζα καί ὅλα ἐκεῖνα πού προβλέπει τό Τυπικό τῆς Ἀκολουθίας τῶν Ἐγκαινίων. Ὁ κόσμος παρακολουθοῦσε μέ ἀπόλυτη κατανύξη. Γεμάτος ὁ Ναός μέσα - ἔξω, γεμάτος καί οἱ καρδιές ὄλων μας ἀπό τή χάρη καί τίς δωρεές τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Χαρά Θεοῦ!

Στή συνέχεια ἔγιναν τά ἐγκαίνια τῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ Ὁρφανοτροφείου. Ὁ κρατικός ἐκπρόσωπος ἔκοψε τή κορδέλα καί ἀντάλλαξε εὐχές μέ τόν Μητροπολίτη. Ἀπό τήν πρώτη ἡμέρα κιάλια ἦρθαν νά μείνουν στό Ἰδρυμα μικρά ὄρφανά παιδάκια. Μέσα στήν ἀγκαλιά τῆς μητέρας Ἐκκλησίας θά βροῦν στοργή καί ἀγάπη. Στό τέλος τῶν ἐκδηλώσεων φάγαμε ὄλοι μαζί σέ κοινή τράπεζα, ὅπως γινόταν καί στήν πρώτη Ἐκκλησία. Ὁ Σεβ. Ἀμφιλό-

χιος ἔλαμπε ἀπό χαρά καί εὐχαρίστησε ὄλους τοὺς παρευρισκόμενους. Ἡ συγκίνηση ὄλων ἦταν πρωτόγνωρη καί μέσα ἀπό τήν καρδιά μας ἐρχόταν στά χεῖλη μόνο ἡ εὐχαριστιακή ὁμολογία «Δόξα τῷ Θεῷ»!

Ἀκολούθησαν ὁμαδικές βαπτίσεις στό σταυροειδές Βαπτιστήριο, πού βρίσκεται στήν αὐλή τοῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Τριάδος. Ὀλοκλήρες οικογένειες, παιδιά καί γονεῖς, μέ ἱερό δέος δέχθηκαν τό «λουτρό τῆς παλιγγενεσίας». Τίς ἡμέρες πού ἀκολούθησαν, ἡ θεία Λειτουργία τελοῦνταν ἐναλλάξ στό ναό τῆς Ἁγίας Τριάδος, στή Μονή τῆς Παναγίας καί στό ἐκκλησάκι τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς. Οἱ πιστοί μέ ὑποδειγματική τάξη καί εὐλάβεια προσέρχονταν καί συμμετεῖχαν στό «ποτήριο τῆς ζωῆς».

Λίγες ἡμέρες ἀργότερα ἐπισκεφθήκαμε τόν ἐπόμενο προορισμό μας. Σέ ἀπόσταση δυόμιση ὠρῶν μέ τό ἀεροπλάνο ἀπό τά Νησιά Φίτζι, βρίσκεται τό Βασίλειο τῶν Τόγκα. Πρόκειται γιά μία ἀλλη συστάδα νησιῶν, πού ἀποτελοῦν ἀνεξάρτητο κράτος. Τό συγκεκριμένο κράτος περιλαμβάνει περίπου 170 κοραλλιογενῆ καί ἠφαιστιογενῆ νησιά. Τό με-

Ἡ θεά τῆς καταπράσινης φύσης τῶν Νησιῶν Φίτζι ἀπό τό ἀεροπλάνο

γαλύτερο ἀπ' ὅλα εἶναι τὸ Tongatapu Nukualofa. Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μέχρι σήμερα εἶναι σχεδόν ἀγνωστὴ. Ὑπάρχουν, βέβαια, διάφορες «χριστιανικὲς ἐκκλησίες», οἱ ὁποῖες δροῦν «ιεραποστολικά» καὶ πού δυστυχῶς ἔφθασαν πρὶν ἀπὸ ἐμᾶς.

Νιώθω ἕναν δυνατό ἐσωτερικὸ ἔλεγχον μὲ ἀναστατώνει. Ποῦ εἴμαστε ἐμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι; Κληρικοί, μοναχοὶ καὶ μοναχές, λαϊκοὶ ἔγγαμοι καὶ ἀγαμοὶ ἐφνυσυάζουμε ὅταν τόσο συνάνθρωποὶ μας δὲν γνωρίζουν τὸν Χριστό; Ἔχουμε τὸ δικαίωμα νὰ τοὺς στερήσουμε τὴ γνώση τῆς Ἀλήθειας; Τελευταία ὁ γέροντας Μητροπολίτης κατευθύνει τίς προσπάθειες τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῶν ἀνθρώπων, πού κατοικοῦν καί σ' αὐτὴ τὴν ἐσχατιὰ τῆς γῆς. Ὁ Κύριος ἄς εὐλογεῖ κάθε στιγμὴ τὸν ἀγῶνα του. Εἶναι μόνος του σὲ αὐτὸ τὸ δύσκολο ἔργο. Ἐπαναλαμβάνω μέσα στὴν καρδιά μου τὰ λόγια τοῦ Εὐαγγελίου: «δεήθητε οὖν τοῦ Κυρίου τοῦ θερισμοῦ ὅπως ἐκβάλη ἔργατας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ» (Λουκ. 10,2β).

Ἀπὸ τὸ μικρὸ ἀεροσκάφος, στὴν κυριολεξία μὲ τὴν ψυχὴ στό στόμα, κατοπεύσαμε τὰ ὄμορφα νησάκια, πού μοιάζουν μὲ ἕνα καταπράσινο δάσος, ὅπου συναντᾶς κάθε λογιῆς ἐξωτικά δέντρα καὶ βλάστηση. Ξεχωρίζουν οἱ πανύψηλες καρύδες, πού εἶναι γεμάτες εὐχυμοὺς καρπούς. Σ' αὐτὴ τὴν εὐπορὴ γῆ, βρέθηκε καὶ ἀγοράστηκε ἕνα μικρὸ οἰκόπεδο, ὅπου θὰ χτισεῖ ὁ πρῶτος Ὁρθόδοξος Ναός, ὁ ὁποῖος θὰ τιμᾶται στό ὄνομα τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, καθὼς καὶ τὸ οἶκημα γιὰ τὴν διαμονὴ τοῦ ἱερέα καὶ τῶν συνεργατῶν τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου.

Τὸ οἰκόπεδο βρίσκεται σὲ ἕνα ὄμορφο παραθαλάσσιο μέρος, καὶ σὲ μικρὴ ἀπόσταση ἀπὸ τὴν πρωτεύουσα. Μετὰ ἀπὸ πολλὰς προσπάθειες καὶ διαπραγματεύσεις ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἔχει ἀναγνωριστεῖ καὶ ἐπίσημα ἀπὸ τὸ κράτος. Ἐπίσης, ἔχει βρεθεῖ καὶ ὁ ντόπιος ἀδελφός πού θὰ χειροτονηθεῖ ἱερέας.

Καὶ στό νησί Σαμόα, τὸ τρίτο μεγάλον κράτος, ὁ

Τυπικὴ εἰκόνα κατοίκων τοῦ νησιοῦ Tongatapu Nukualofa

Μητροπολίτης μαζί μὲ τοὺς συνεργάτες του, τὸν Ἑλληνοαμερικάνο π. Παῦλο καὶ τὸν Σέρβο Μελέτιο, πραγματοποιοῦσαν ἕνα διερευνητικὸ ταξίδι. Ὅπως μᾶς τὰ περιέγραψε ὁ ἴδιος, οἱ κάτοικοὶ του εἶναι ἀνθρωποὶ ἀγαθοὶ καὶ χαμογελαστοί. Τὸ νησί εἶναι καὶ αὐτὸ προικισμένο μὲ σπάνιες φυσικὲς ὀμορφιές. Ὁ Σεβασμιώτατος μᾶς τόνισε ὅτι καὶ αὐτοὶ δικαιοῦνται καὶ ἀξίζουν νὰ γίνουν μέλη τῆς Ἐκκλησίας μας, ὥστε νὰ μὴν περιμένουν ἀπὸ τοὺς αἰρετικούς πού κατακλύζουν τὸν τόπον νὰ μάθουν γιὰ τὸν Χριστό. Ἦδη ἔχει δημιουργηθεῖ καὶ στὴ Σαμόα ὁ πρῶτος μικρὸς πυρήνας κατηχομένων, πού μὲ πολὺ ζῆλον καὶ καρδιακὸ ἐνδιαφέρον κατηχοῦνται στὴν Ὁρθοδοξία. Ὑποσχέθηκαν οἱ ἴδιοι ὅτι θὰ βροῦν τὸν κατάλληλον ἄνθρωπον γιὰ τὴν ἀνέγερση τοῦ πρῶτου ναοῦ.

Ὅλοι ἐμεῖς ἀπὸ τὰ μετόπισθεν, πού ἀγαποῦμε τὸ ἔργο τῆς ἱεραποστολῆς καὶ προσευχόμεστε κάθε στιγμὴ, τόσο γιὰ τοὺς νεόφυτους στὴν Ὁρθοδοξία ἀδελφούς, ὅσο καὶ γιὰ ἐκείνους πού κοπιάζουν στὸν ἔργο τοῦ εὐαγγελισμοῦ τους, δὲν ἔχουμε παρὰ νὰ ἐπαναλάβουμε προσευχητικὰ ἐκεῖνο πού κάθε στιγμὴ ψελλίζει στά χεῖλη του ὁ π. Ἀμφιλόχιος: «Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ πάντας ἀνθρώπων θέλων σωθῆναι...».

Παρασκευὴ Λιάκου

Τελετή αποφοίτησης του Ὁρθόδοξου Πανεπιστημίου του Κουγκό

Τὴν Παρασκευὴ 31 Ἰουλίου 2015 πραγματοποιήθηκε ἡ τελετὴ λήξης τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους στό Ὁρθόδοξο Πανεπιστήμιο «Ἅγιος Ἀθανάσιος ὁ Ἀθωνίτης» τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τοῦ Κουγκό. Στὴν ἐκδήλωση ἔλαβαν μέρος ὁ Ἀντιπρὺτανς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Θεόδωρος Fumunzanza, ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητας κ. Γεώργιος Ἀντύπας, οἱ καθηγητές καί οἱ φοιτητές τῶν δύο Σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου (Θεολογικῆς καί Πληροφορικῆς).

Στόν Ἱερό Πανεπιστημιακό Ναό πού τιμᾶται στόν Ἅγιο Ἀθανάσιο τόν Ἀθωνίτη, ἔγινε πανηγυρικὴ Δοξολογία στήν ὁποία χοροστάτησε ὁ Πρὺτανς τοῦ Πανεπιστημίου καί ἐπιχώριος Μητροπολίτης, ὁ Σεβ. Κεντρῶας Ἀφρικῆς κ. Νικηφόρος. Ἀκολουθῶς ὄλοι οἱ παριστάμενοι μετέβησαν στήν αἴθουσα τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ὅπου ἔγινε ἡ ἑορταστικὴ ἐκδήλωση καί δόθηκαν τὰ πτυχία στοὺς δέκα νέους ἀποφοίτους τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς.

Ὁ ἐκπρόσωπος τῶν νέων πτυχιούχων εὐχαρίστησε τὴν Ἱερά Μητρόπολη Κεντρῶας Ἀφρικῆς καί τοὺς

δωρητές καί εὐεργέτες τοῦ Πανεπιστημίου. Δέν παρέλειψε, ἐπίσης, ἐκ μέρους ὄλων τῶν φοιτητῶν νά ἐκφράσει τόν σεβασμὸ καί τὰ αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης των, πρὸς τὸ πρόσωπο τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καί πάσης Ἀφρικῆς κ. Θεοδώρου Β΄. Ἀπὸ τὴν πλευρὰ του ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Νικηφόρος, ἀπνύθυσε χρήσιμες πατρικὲς νοθεσίες πρὸς τοὺς ἀποφοίτους καί διεβίβασε στοὺς ἐκπαιδευτικούς καί τοὺς φοιτητές τίς εὐχὲς τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ Πατριάρχου.

Στὴ συνέχεια δόθηκαν τὰ πτυχία καί τὰ μετάλλια μὲ τὴν παράσταση τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτη. Τὴν τελετὴ ἀποφοίτησης ἔκλεισαν οἱ νέοι πτυχιούχοι, οἱ ὁποῖοι ἔψαλλαν τὸ τροπάριο «Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν...». Τὴν ἐκδήλωση πλαισίωσε ἡ χορωδία τοῦ Πανεπιστημίου ἀποδίδοντας μὲ ἄριστο τρόπο διάφορα ᾠσματα καί ψαλμοὺς.

Ἀπὸ τὴν Ἱερά Μητρόπολη Κεντρῶας Ἀφρικῆς

*Μεταφέροντας τὰ ὑλικά γιὰ τὴν κατασκευὴ τοῦ φούρνου
μέ τὸν παραδοσιακὸ ἀφρικανικὸ τρόπο*

Οἱ ἀναγνώστες τοῦ περιοδικοῦ «Πάντα τὰ ἔθνη», γνωρίζεται ἤδη ἀπὸ παλιότερες δημοσιεύσεις σχετικῶν ἄρθρων, ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία ἔχει ξεκινήσει ἐδῶ καὶ λίγα χρόνια ἐντατικές προσπάθειες ἱεραποστολικοῦ ἀνοίγματος τῆς στὴν πολὺπαθὴ χώρα τῆς Ρουάντας. Ἡ Ἱερά Ἐπισκοπὴ Μπουρούντι καὶ Ρουάντας ἔχει συστήσει δύο ἐνορίες, οἱ ὁποῖες διαθέτουν δικούς ἐφημέριους, ἐνῶ ταυτόχρονα ὑπάρχουν διάσπαρτες κοινότητες μέ ὁμάδες κατηχουμένων.

Λίγο καιρὸ πρὶν καὶ ἐνῶ ὁ ἐπιχώριος Ἐπίσκοπος κ. Ἰννοκέντιος βρισκόταν στὴν Ἑλλάδα, δημοσιεύθηκε σέ κάποια ἰστοσελίδα μέ θέματα ἐκκλησιαστικοῦ ἐνδιαφέροντος, ἡ εἶδση τῆς θεμελίωσης τοῦ πρώτου ναοῦ στὴ χώρα. Τὸ νέο χαροποίησε ιδιαίτερα κάθε εὐσεβῆ πιστό, πού ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴν σπορά τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ στὴ μακρινὴ Ἀφρική. Πράγματι, μετὰ ἀπὸ λίγες ἡμέρες, ὅταν ὁ Θεοφιλέστατος ἐπέστρεψε ἡ εἶδση ἔγινε πραγματικότητα. Ἡ ἀνέγερση ἐνός νέου ναοῦ σέ μία ἱεραποστολικὴ Ἐκ-

κλησία, γίνεται πάντοτε αἰτία μεγάλης χαρᾶς καὶ δοξολογίας. Ἀσφαλῶς καὶ πρόκειται γιὰ ἔργο ὑψίστης σημασίας, σέ ὅτι ἀφορᾶ στὴν ὁμαλὴ λειτουργία μιᾶς κοινότητας πιστῶν καὶ ἀποτελεῖ ιδιαίτερη εὐλογία γιὰ τὸν κτήτορα.

Ἐξίσου σημαντικά εἶναι καὶ κάποια ἄλλα ἔργα, πού μποροῦν νὰ βοηθήσουν σημαντικὰ τὴν πραγματικότητα τῆς Ἱεραποστολῆς. Εἶναι πάντοτε εὐπρόσδεκτη ἡ θεμελίωση ἐνός σχολείου, ἡ δημιουργία ἐνός ἱατρείου, ἡ προσφορά ἱερῶν σκευῶν καὶ ἀμφίων, λειτουργικῶν καὶ κατηχητικῶν βιβλίων, ἡ ἐνίσχυση τῶν μαθητῶν καὶ φοιτητῶν κ.λπ. Ὅλα τὰ παραπάνω μποροῦν νὰ συμβάλῃουν στὴν ἐνίσχυση τῶν Ὁρθόδοξων τοπικῶν κοινοτήτων καὶ ἐνοριῶν, καὶ στὸ ἔργο τῆς στερέωσης τῶν νεοφώτιστων ἀδελφῶν. Δημιουργεῖται, ὅμως, συχνά ἡ ἐντύπωση ὅτι μέ ὅλα αὐτὰ ἡ τοπικὴ Ἐκκλησία, καλύπτει τίς βασικές τῆς ἀνάγκες καὶ μπορεῖ νὰ προχωρήσει χωρὶς μεγάλα προσκόμματα καὶ προβλήματα τὸ ἔργο τῆς.

ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΔΕΝ Υ

Μιά τέτοια ἀντίληψη, δυστυχῶς, δέν δικαιώνεται ἀπὸ τὴν πραγματικότητα. Ὑπάρχουν, δυστυχῶς, τόσες πολλὲς λεπτομέρειες πού διαφεύγουν τῆς προσοχῆς μας. Γιὰ παράδειγμα πῶς πληρώνεται ἕνας ὑπάλληλος πού ἐργάζεται στὴν ἐπισκοπὴ; Μέ ποιὸ τρόπο καὶ μέσο θὰ μετακινεῖται ὁ ἐπίσκοπος, ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ κάνει πολὺώρα καὶ ἐξαντλητικὰ ταξίδια προκειμένου νὰ ἔρθει σέ ἐπαφὴ μέ τὸ ποίμνιό του; Μέ ποιὸ μέσο θὰ ἐξασφαλιστεῖ ἡ βιωσιμότητα τῶν ὑποδομῶν πού προαναφέραμε; Πῶς θὰ ὑποστηρίζεται οικονομικά ἡ μετακίνηση τῶν λιγοστῶν ἱερέων, ὥστε νὰ ἐπισκέπτονται τίς πλέον ἀπομακρυσμένες κοινότητες, πού δέν διαθέτουν ἐφημέριους; Πῶς ἀγοράζονται τὰ ὑλικά τῆς θείας Εὐχαριστίας; Μέ ποιὸ τρόπο τυπώνεται ἕνα ἐντυπο οἰκοδομῆς καὶ κατήχησης; Ποῦ θὰ διαμένουν οἱ ἐθελοντές συνεργάτες τῆς Ἱεραποστολῆς; Ὅλα αὐτὰ τὰ προβλήματα τῆς ἱεραποστολικῆς καθημερινότητας, εἶναι δύσκολο νὰ τὰ κατανοήσει ἢ καὶ νὰ τὰ ἀντιληφθεῖ κάποιος πού ζεῖ σέ ἕνα περιβάλλον παραδοσιακὰ Ὁρθόδοξο καὶ γενικὰ δυτικῶν προδιαγραφῶν.

Τίς ἡμέρες πού ἔφτανε ἡ εἶδση τῆς θεμελίωσης

τοῦ πρώτου ναοῦ στήν Καζίμπα τῆς Ρουάντας, ἡ ἐνορία ἀναζητοῦσε τίς λύσεις σέ προβλήματα τῶν ὁποίων ἡ διευθέτηση ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται ἀπλή, ἀλλὰ γιά τά δεδομένα τῆς Ἀφρικῆς δέν εἶναι δεδομένη καί αὐτονόητη. Οἱ πιστοί προβληματίζονταν γιά τό πού θά ἐτοιμάζονται τά πρόσφορα, πού θά χρησιμοποιοῦσαν κατά τήν τέλεση τῆς θείας Λειτουργίας. Τούς ἀπασχολοῦσε, ἐπίσης, τό θέμα τῶν αισθητικῶν παρεμβάσεων καί ἀλλοπαγῶν πού θά ἔπρεπε νά γίνουν, ὥστε ὁ χώρος πού χρησιμοποιοῦσαν γιά τίς λατρευτικές τους ἀνάγκες, νά μοιάζει περισσότερο σέ Ὅρθόδοξο ναό.

Μέχρι τίς ἡμέρες ἐκεῖνες, τά πρόσφορα πού χρησιμοποιοῦσε ἡ κοινότητα προκειμένου νά καλύψει τίς ἀνάγκες της, ἦταν ἀπλοῖ ἄρτοι χωρίς σφραγίδα πού ἔφταναν ἀνά δεκαπενθήμερο στήν Ρουάντα ἀπό τήν ἔδρα τῆς Ἐπισκοπῆς, ἡ ὁποία βρίσκεται στήν Μπουζουμπούρα τοῦ Μπουρούντι. Ἡ θεία Λειτουργία τελοῦνταν σέ μία λασποκαλύβα, στό ἐσωτερικό

τόν φτιάξουμε ἄμεσα. Ἀποφασίσαμε, τελικά, νά προχωρήσουμε. Εἶναι γνωστό, ὡστόσο, ὅτι ὁ παραδοσιακός φούρνος, ὅπως τόν γνωρίσαμε στήν Ἑλλάδα, ἔχει πάψει νά ὑφίσταται ἐδῶ καί ἀρκετές δεκαετίες, ὅταν καί ἀντικαταστάθηκε μέ τόν ἠλεκτρικό σέ κάθε σπίτι. Τό ἐγχείρημα ἀπαιτοῦσε τή συλλογή καί ἀνάκληση κάποιων παιδικῶν ἀναμνήσεων ἀπό τό παρελθόν, ἀρκετή φαντασία, ἀλλὰ καί τήν ἐπιστράτευση βασικῶν τεχνικῶν γνώσεων, προκειμένου νά φτάσουμε σέ ἓνα ὑποτυπῶδες ἀποτέλεσμα.

Κάπως διστακτικά ξεκινήσαμε μέ τή συλλογή τῶν ἀπαραίτητων ὑλικῶν. Εὐθύς ἀμέσως διαπιστώσαμε ὅτι δέν εἶχαμε μέτρο καί ἔτσι γιά τό μέτρομα χρησιμοποιήσαμε τίς παλάμες τῶν χειρῶν μας. Οἱ πέτρες πού θά τοποθετοῦνταν στή βάση τοῦ φούρνου, κείτονταν ἄφθονες σέ ἓνα παρακείμενο χωράφι, ὡστόσο δέν ὑπῆρχε κάποιο καροτσάκι γιά νά τίς μεταφέρουμε. Ἔτσι, λοιπόν, τίς μεταφέραμε στά χέρια ἢ στό κεφάλι. Σιμέντο δέν ἦταν δυνατόν νά ἀγοραστεῖ, μιάς

ἘΠΑΡΧΟΥΝ ΟΥΤΕ ΤΑ ΑΥΤΟΝΟΗΤΑ...

τῆς ὁποίας ὑπῆρχαν κάποιες καρέκλες καί πάγκοι καί ἓνα τραπέζι τοποθετημένο στά ἀνατολικά, πού χρησιμοποιοῦνταν ὡς ἀγία Τράπεζα.

Ξεκινήσαμε τήν προσπάθεια τῆς ἀντιμέτωπισης τῶν δύο ζητημάτων, μέ πρώτο ἐκεῖνο πού ἀφοροῦσε στό πρόσφορο. Μετά ἀπό ἐνέργειες στάληθηκαν ἀπό τήν Ἑλλάδα ἡ ἀπαραίτητη σφραγίδα καί τό προζύμι. Γρήγορα διαπιστώθηκε, ὅμως, ὅτι δέν ἦταν τά μόνα πού μᾶς ἔλειπαν· Δέν ὑπῆρχε φούρνος γιά τό ψήσιμο. Εἶχε διαφύγει τῆς προσοχῆς μας, ὅτι τό ἀφρικανικό νοικοκυριό διαθέτει μόνο πυροσιτιά. Ἐπάνω σ' αὐτή μαγειρεύονται ὅλα τά φαγητά τῶν ἠλιτῶν καθημερινῶν γευμάτων.

Ὅταν συνειδητοποιήσαμε τό πρόβλημα, βρεθήκαμε ἀντιμέτωποι μέ τό δίλημμα ἂν θά ἔπρεπε νά μεταθέσουμε τήν κατασκευή τοῦ φούρνου στό μέλλον ἢ ἂν θά ἀποτολήμουςαμε νά

καί δέν ὑπῆρχαν τά χρήματα γιά τήν προμήθειά του. Μέ μία ὑποτυπῶδη τσουγκράνα σκάσαμε τή γῆ καί

Ἡ κατασκευή τοῦ φούρνου ἀπαιτοῦσε ἠλεπές καί μεθοδευμένες κινήσεις...

παρασκευάσαμε λάσπη, η οποία δουλεύτηκε με τὰ πόδια ἐφόσον δὲν εἶχαμε φυάρια στὴ διάθεσή μας.

Ἔτσι περίπου ξεκινήσαμε τὸ χτίσιμο τοῦ φούρνου. Στὴν ἐπιφάνεια τῆς βάσης, ἀφοῦ ἀπλώσαμε ἓνα στρώμα λάσπης τοποθετήσαμε μὲ ἀπόλυτη προσοχὴ τοῦβλα. Τὰ τοῦβλα, πού εἶχαν ἀγοραστεῖ μὲ πολὺ μεγάλη δυσκολία, ἦταν μετρημένα καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ χαθεῖ οὔτε ἓνα, γιατί ἀλλιῶς δὲν θὰ μπορούσαμε νὰ φτιάσουμε μέχρι τὴν κατασκευὴ τοῦ θόλου. Τὸ ἀληθάδιασμα ἔγινε μὲ τὴ χρήση σπάγκου, τὸν ὁποῖο εἶχε ἀφήσει κάποιος ἐπισκέπτης πού εἶχε φιλοξενηθεῖ λίγους μῆνες πρὶν στὴν περιοχὴ καὶ τὸν χρησιμοποιοῦσε γιὰ τὸ ἀπλώμα τῆς μπουγάδας του.

Ὁ θόλος τοῦ φούρνου χτίστηκε μὲ ἐπιμήκη σειρὰ τούβλων. Δὲν εἶχαμε στὴ διάθεσή μας ἀρκετά, ἔτσι σὲ ἀντιστάθμισμα τοποθετήσαμε ἐσωτερικά καὶ ἐξωτερικά ἀρκετὴ λάσπη, προκειμένου νὰ μὴν ὑπάρχει ἀπώλεια θερμότητας. Στὸ τέλος ὀλόκληρος ὁ φούρνος ἐπικαλύφθηκε μὲ ὑγρὴ λάσπη. Γιὰ τὴν πόρτα, ἐφόσον δὲν εἶχαμε κάποιο κομμάτι λαμαρίνας, χρησιμοποιήσαμε μίαν πέτρινη πλάκα.

Στὴ συνέχεια ἔπρεπε νὰ βροῦμε ταψί. Στὴν Ἀφρικὴ ὑπάρχουν σκευὴ γιὰ τὸ βράσιμο ἢ γιὰ τὸ τηγάνισμα. Οἱ ἄνθρωποι, ὅμως, δὲν γνώριζαν κανὲν τί εἶναι ταψί καὶ ποιά ἡ χρῆση του. Στὸ χωριὸ κανεῖς δὲν καταλάβαινε τί ζητούσαμε νὰ ἀγοράσουμε καὶ τὸ ἴδιο συνέβη, ὅταν πήγαμε στὴν ἀγορὰ τῆς παρακείμενης πόλης Κιρέχε. Ἀποφασίσαμε νὰ καταφύγουμε στὴν πρωτεύουσα, ὅπου μετὰ ἀπὸ πολὺωρη ἀναζήτηση καταλήξαμε σὲ ἓνα μηχανουργεῖο, στὸ ὁποῖο μᾶς κατασκεύασαν μὲ ὑψηλὸ οικονομικὸ κόστος μερικὰ μικρὰ ταψάκια ἀπὸ ἀλουμίνιο στὴ φόρμα τοῦ πρόσφορου.

Ἡ ἀνεύρεση σιτάλευρου ἦταν μίαν ἀκόμη περιπέ-

τεια. Στὴν Ἀφρικὴ χρησιμοποιεῖται καλαμποκάλευρο. Τὸ ἀλεύρι ἀπὸ σιτᾶρι σπανιότατα διακινεῖται στὸ ἐμπόριο, εἶναι πραγματικὰ δυσεύρετο καὶ κοστίζει ἓνα εὐρὼ τὸ κιλό, πού γιὰ τὰ οικονομικὰ δεδομένα τῆς χώρας τὸ καθιστᾷ σχεδὸν ἀπλησίαστο. Προκειμένου νὰ μειωθεῖ ἡ τιμὴ του καὶ νὰ ἐξυπηρετηθεῖ ἡ κοινότητα, ἡ Ἐπισκοπὴ ἀγόρασε γύρω στὰ 10 κιλά, ὥστε μέχρι τὴν κατανάλωσή του, νὰ ἐξοικονομηθεῖ τὸ ἀπαραίτητο ποσὸν γιὰ τὴ νέα ἀγορά.

Ἀφοῦ εἶχαμε τὰ ἀπαραίτητα ὑλικά, ἔφτασε, ἐπιτέλους, ἡ στιγμὴ γιὰ τὴν παρασκευὴ τοῦ πρόσφορου. Βέβαια καὶ σὲ αὐτὴ τὴν φάση θὰ ἔπρεπε νὰ βρεθεῖ ἓνα κύπελλο γιὰ τὴν μέτρηση τῶν ὑλικῶν

καὶ μίαν λεκάνη γιὰ τὸ ζύμμα. Σ' ἐμᾶς τὰ ἔφερε ὁ ἱερέας ἀπὸ τὸ σπίτι του. Καὶ τὰ δύο εἶναι περιοριστικὰ στοιχεῖα γιὰ μίαν ἀφρικανικὴ οἰκογένεια καὶ εἶναι πολὺ λίγα τὰ σπίτια πού διαθέτουν δεύτερη λεκάνη.

Ἔγινε ἡ ζύμη, ἀλλὰ θὰ ἔπρεπε νὰ φουσκώσει καὶ τότε φάνηκε μίαν ἀκόμη δυσκολία. Δὲν ὑπῆρχε κουβέρτα γιὰ νὰ σκεπαστεῖ. Κανεῖς σὲ ὀλόκληρο τὸ χωριὸ δὲν εἶχε κουβέρτα στὸ σπίτι του, εἴτε γιατί δὲν κάνει πολὺ κρύο, εἴτε γιατί εἶναι ἀδύνατο νὰ τὴν ἀγοράσει. Ἡ ζύμη ἀρχικὰ καλύφθηκε μὲ ἓνα σεντόνι καὶ τοποθετήθηκε κάτω ἀπὸ τὸν ἥλιο. Μετὰ ἀπὸ τρεῖς ὥρες, τὸ φούσκωμα ἦταν ἐλάχιστο καὶ ὁ ἥλιος εἶχε ἀρχίσει νὰ δύει. Στὴν ἔντονη ἀναζήτηση κάποιου κατάλληλου σκεπάσματος, βρέθηκε μίαν παιδικὴ ὑποτυπώδης κουβέρτα καὶ κάποιο βαμβακερὸ ρουχαλάκι μωροῦ, τὰ ὁποῖα ἦταν σχεδὸν λιωμένα ἀπὸ τὸν χρόνο. Τελικὰ βρέθηκε μίαν κουβέρτα σὲ διπλάνο χωριὸ καὶ ἡ ζύμη ἔδειξε νὰ εἶναι ἔτοιμη μετὰ ἀπὸ 6 - 7 ὥρες διαδικασίας φουσκώματος!..

Ἀνάψαμε τὸν φούρνο καὶ τὸ πρόσφορο ἦταν

Τὰ πρῶτα πρόσφορα γιὰ τὴν προετοιμασίαν τῶν ὁποίων χύθηκε ἄφθονος ἰδρώτας εἶναι ἔτοιμα...

έτοιμο μετά από περίπου τρεις ώρες. Είχε πιά αρχίσει νά σουρουπώνει, ἀλλήλ᾽ τὸ πρῶτο πρόσφορο, καρπὸς ἐπίπονης καὶ συλλογικῆς προσπάθειας ἦταν πραγματικότητα. Ὅλοι ἦταν περιχαρεῖς καὶ ρουφούσαν τὴ μυρωδιά του, κάνοντας σάν τὰ μικρὰ παιδιά. Ἦταν τὸ πρῶτο τους πρόσφορο γιὰ τὴν προετοιμασία τοῦ ὁποίου ἔχυσαν τὸν τίμιο ἰδρώτα τους. Ὁ ἱερέας συγκινημένος ἔκανε τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ. Τώρα πιά καὶ οἱ δύο ἐνορίες στὴ Ρουάντα διαθέτουν τὸν δικὸ τους φούρνο, τὸ δικὸ τους ἀλεύρι, τὴ δικὴ τους σφραγίδα, τὴ δικὴ τους ἑλεάνη γιὰ τὸ ζύμωμα, τὴ δικὴ τους κουβέρτα καὶ ὅλα χρησιμοποιοῦνται ἀποκλειστικά

γιὰ τὴν παρασκευὴ τοῦ πρόσφορου. Κάθε Παρασκευὴ πρῶτῃ ὀρισμένη ὁμάδα πιστῶν, ζυμώνει καὶ ψήνει τὰ πρόσφορα τῆς ἐνορίας.

Ἄφου εἶχαμε τὰ πρόσφορα στὰ χέρια μας, ἀσχοληθήκαμε μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἐτοιμασίας τοῦ ναοῦ. Αὐτό, εὐτυχῶς, ἀποδείχθηκε πιὸ εὐκόλο. Κόπηκαν κάποια κλαδιά ἀπὸ τὰ παρακείμενα δέντρα, ἔτσι ὥστε νά στηθεῖ ὁ σκελετός ἐνός τέμπλου. Τὸ κάτω μέρος τοῦ τέμπλου ἐπικαλύφθηκε ἀπὸ κομμάτια ἀπὸ μουσαμά αὐτοκινήτου. Στὸ ἐπάνω τοποθετήθηκαν οἱ εἰκόνες, πού εἶχαν κολληθεῖ σὲ ξύλινες ἐπιφάνειες καὶ εἶχαν πλαισιωθεῖ μὲ μαῦρο σκελετό ἀπὸ ξύλο. Προσπαθήσαμε νά εἶναι ὅλες ἴδιου μεγέθους.

Τὸ τραπέζι πού χρησιμοποιοῦνταν ὡς ἁγία Τράπεζα, καλύφθηκε ἀπὸ μία παλιὰ λευκὴ κουρτίνα, στὸ κέντρο τῆς ὁποίας ράφτηκε ἓνας σταυρός. Μὲ τὸν ἴδιο τρόπο διαμορφώθηκε καὶ τὸ τραπέζι πού χρησιμοποιοῦνταν ὡς Προσκομιδὴ. Πάνω ἀπὸ τὴν κεντρικὴ πύλη τοῦ ἱεροῦ, ἐλλήψιπει εἰκόνας τοῦ Μυστικοῦ δειννοῦ, τοποθετήθηκε μόνον ἓνας ξύλινος σταυρός

καὶ μὲ τοῦβηλα ὀρίστηκε σὲ ἡμικύκλιο τὸ ὄριο μπροστὰ ἀπὸ τὴν Ὡραία Πύλη.

Περιμετρικὰ στοὺς τοίχους κρεμάστηκαν χάρτινες εἰκόνες, οἱ ὁποῖες εἶχαν κολληθεῖ σὲ κόντρα πηλακέ. Οἱ καρέκλες τοποθετήθηκαν μὲ τάξη ὥστε νά ὑπάρχει ἓνας κεντρικὸς διάδρομος καὶ δύο πλευρικοί. Στὴν εἴσοδο τοῦ ναοῦ στήθηκε ἓνα φορητὸ ξύλινο προσκυνητὰρι μὲ τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας. Ἡ εἰκόνα τοποθετήθηκε ἐπάνω σὲ ἓνα μακρὸ πρᾶσινο ὑφασμα πού μέχρι πρὶν λίγες ἡμέρες σκέπαζε τὸν ταπεινὸ καναπέ στὸ σπίτι τοῦ ἱερέα. Ἄνοιξαμε μία δυτικὴ πόρτα, πού πλεον ἔγινε ἡ κυρία εἴσοδος τοῦ ναοῦ ἐπάνω στὴν ὁποία κρφώθηκε ἓνας σταυρός.

Ἡ ἀγάπη καὶ ἡ εὐσέβεια τῶν ντόπιων πτωχῶν ἀνθρώπων, μετέτρεψε σὲ τόπο λατρείας τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ μίᾳ πρόχειρῃ κατασκευῇ

καλύφθηκε ὅπου εἶχε κενὰ καὶ κοιλιώματα ἀπὸ ἓνα ὑλικὸ πού παρασκευάζεται ἀπὸ ἐπεξεργασμένα μὲ παραδοσιακὸ τρόπο ἀπορρίμματα ἀγελάδας. Μὲ τὸν ἴδιο τρόπο ἐπικαλύφθηκαν καὶ τὰ κενὰ στὴ λᾶσπη τῶν τοίχων.

Ὁ Ἐπίσκοπος ὅταν ἐπισκέφθηκε τὴν περιοχὴ προκειμένου νά θεμελιώσῃ τὸ νέο ναό, βρῆκε στὴ θέση τῆς παλιᾶς πρόχειρης καλύβας ἓναν κατάλληλα διαμορφωμένο χώρο, πού ἡ ἀγάπη καὶ ἡ εὐσέβεια τῶν ντόπιων πτωχῶν ἀνθρώπων μετέτρεψε σὲ τόπο λατρείας τοῦ Ἁγίου Θεοῦ. Βρῆκε ἐπίσης μίᾳ ἐνορία συντεταγμένη μὲ Ὁρθόδοξη συνείδηση καὶ ξεκάθαρη θέληση νά συνεχίσει παρά τίς ἀντίξοες συνθήκες, ἀπολαμβάνοντας τὰ ἀδύναμα ἐπιτεύγματα καὶ κατορθώματά της στὸν ἴδιο χώρο τῆς Ἱεραποστολῆς, ὡς μεγάλες καὶ θαυμαστές εὐλογίες τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

“ Ἄ.”

ΑΓΙΟΣ ΙΟΥΒΕΝΑΛΙΟΣ (1756-1796) Ο ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΡΑΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Φορητή εικόνα των Αγίων Ιουβενάλιου και Πέτρου της Αλάσκας

Τόν Ιανουάριο του 1794 όχτώ Ρώσοι ιεραπόστολοι ξεκινούσαν από τή Μόσχα μέ προορισμό τήν Άλάσκα καί σκοπό τόν ευαγγελισμό τής παγωμένης αὐτῆς χώρας. Ἦταν οἱ ιερομόναχοι Ἰωάσαφ, Ἰουβενάλιος, Ἀθανάσιος καί Μακάριος, οἱ ιεροδιάκονοι Στέφανος καί Νεκτάριος καί οἱ μοναχοί Γερμανός καί Ἰωάσαφ. Τρεῖς ἀπό τούς πρώτους ἐκείνους Ἱεραποστόλους τῆς Ἀλάσκας τιμῶνται ὡς Ἅγιοι ἀπό τούς Ὀρθοδόξους χριστιανούς τῆς Ἀμερικῆς: οἱ ιερομόναχοι Ἰωάσαφ († 1799), Ἰουβενάλιος († 1796) καί ὁ μοναχός Γερμανός († 1836). Στόν πρώτο ἀφιέρωσαμε παλαιότερο ἄρθρο μας (βλ. «Πάντα τά ἔθνη», τ. 70/1999, σελ. 3-7). Στόν δεύτερο, τόν πρωτομάρτυρα τῆς Ἀμερικῆς, ἀφιερώνουμε τώρα τίς ἐπόμενες γραμμές, ἐλάχιστες πάντως, δεδομένου ὅτι οἱ σχετικές βιογραφικές πληροφορίες εἶναι ἐξαιρετικά πενιχρές.

Ὁ κατά κόσμον Ἰάκωβος Φεντόροβιτς, γεννημένος στά 1756, ἀκολούθησε ἀρχικά τό στρατιωτικό στάδιο καί ἔφτασε μέχρι τό βαθμό τοῦ ταξίαρχου τοῦ Τάγματος τῶν Ὑπονομοποιῶν. Τό 1971 προσῆλθε στήν περίφημη μονή Βαλαάμ γιά νά μονάσει. Λίγο ἀργότερα ἔγινε μοναχός καί χειροτονήθηκε ιερέας. Γιά τό ζῆλο, τήν ἐνεργητικότητα, τήν αὐταπάρνηση καί τά πολλά ἄλλα χαρίσματα του, φυσικά καί πνευματικά, ἐπιλέχθηκε ἀπό τόν ἡγούμενο τῆς μονῆς σάρετς Ναζάριο († 1809) γιά ιεραποστολική ἐργασία στήν Ἀλάσκα, ἔπειτα ἀπό σχετική ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας.

Μέ χαρά καί ἐνθουσιασμό ὁ π. Ἰουβενάλιος συμμετέσχε στήν ὀκταμελῆ ὁμάδα τῶν μοναχῶν - ιεραποστόλων, ἐπικεφαλῆς τῆς ὁποίας ἦταν ὁ 33χρονος ἀρχιμανδρίτης Ἰωάσαφ.

Ἐκίνησαν ἀπό τή Μόσχα στίς 22 Ἰανουαρίου τοῦ 1794. Στά μέσα τοῦ καλοκαιριοῦ ἔφτασαν στό Γιακούτσκ, ἀφοῦ πέρασαν ἀπό τό Ἴρκούτσκ, τό Ὁχότσκ, τήν Καμτσάτκα, τίς Κουρίλτες καί τίς Ἀλεούτες, ταξιδεύοντας συ-

νήτως μέ πλοία. Βρῆκαν πολλούς Γιακούτιους πρόθυμους νά βαπτιστοῦν. Στό νησί Κοντιάκ τέλεσαν χιλιάδες βαπτίσεις καί κατασκεύασαν ξύλινους ναούς. Ὁ π. Ἰουβενάλιος ἦταν ἀπὸ ὄλους ὁ πιό ἱκανός καί πιό συνετός, ὅπως ὁμολογοῦσε ὁ π. Ἰωάσαφ σέ ἐπιστολή του πρὸς τὸν σάρετς Ναζάριο τὸν Μάιο τοῦ 1795. Ἀλλὰ καί ὁ π. Γερμανός, γράφοντας κι αὐτὸς στὸν ἡγούμενο, τοῦ ἀποκάληπτε πὼς ὁ π. Ἰουβενάλιος εἶχε τόση θέρμη γιὰ τὴν Ἱεραποστολή, πού σάν τρελὸς σχεδὸν ἤθελε νά τρέξει σ' ὅλα τὰ μέρη καί νά κηρύξει τὸ Χριστό.

Τὸ καλοκαίρι τοῦ 1975 πῆρε ἓναν Ἰνδιάνο γιὰ ὁδηγὸ καί ἐπιχείρησε ἓνα δύσκολο ταξίδι στὴν ἠπειρωτικὴ Ἀμερική. «Ἐκινώντας ἀπὸ τὸν κόλπο Τσουγκάτσκ, ὅπου βάπτισε σχεδὸν ὄλους τοὺς ἰθαγενεῖς, τράβηξε πρὸς τὸ βορρά, κατὰ μῆκος τῆς ἀκτῆς, διασχίζοντας τὰ βουνὰ τοῦ κόλπου Κενάι. Ἐκεῖ πέρασε τὸ χειμῶνα, κατηκώντας καί βαπτίζοντας» (ἐπιστολή π. Γερμανοῦ πρὸς τὸν ἡγούμενο Ἰωνάθαν τοῦ Βαθαάμ, 13-12-1819). Ὑπολογίζεται ὅτι βάπτισε συνολικὰ γύρω στοὺς 5.000 ἰθαγενεῖς.

Στὴ συνέχεια προχώρησε ὡς τίς ἐκβολές τοῦ ποταμοῦ Κουσσοκβίμ. Ἐκεῖ, στίς 29 Σεπτεμβρίου τοῦ 1796, βρῆκε μαρτυρικὸ θάνατο, γιὰ τὸν ὁποῖο ὑπάρχουν δύο ἐκδοχές:

Σύμφωνα μέ τὴ μία ἐκδοχή, φονεύθηκε κοντὰ στὸ σημερινὸ χωριὸ Κουινγκάκ ἀπὸ μιὰ ὁμάδα ἰθαγενῶν κυνηγῶν. Ὁ τοπικὸς σαμάνας τοῦ ἔβγαλε τὸν μπρούτζινο ἐπιστήθιο σταυρὸ του καί ἐπιχείρησε νά τὸν «ἐπανεμψυχώσει» μέ τὴ δύναμη καί τὴ βοήθεια τῶν πονηρῶν πνευμάτων. Ἀντὶ νά πετύχει τὸ σκοπὸ του, ὅμως, ἀνυψώθηκε ὁ ἴδιος ἀπὸ τὸ ἔδαφος καί ἄρχισε νά αἰωρεῖται στὸν ἀέρα. Τρεῖς φορές δοκίμασε τὴν ἴδια μαγικὴ τεχνικὴ, ἀλλὰ δίχως ἀποτέλεσμα. Τότε κατέληξε στὸ συμπέρασμα ὅτι ὑπῆρχε ἐκεῖ κάποια δύναμη ἀνώτερη ἀπὸ τὴ δική του. Συμβούληψε, λοιπόν, τοὺς ἰθαγενεῖς νά ὑποδεχθοῦν ἐγκάρδια κάθε ἄλλον ξένο μέ παρόμοια περιβολὴ (ράσο) καί νά τοῦ συμπεριφεροῦν καλὰ. Στὸ μεταξύ ὁ Ἰνδιάνος ὁδη-

γὸς τοῦ π. Ἰουβεναλίου κατόρθωσε νά δραπετεύσει χάρη στὴν ἐξαιρετικὴ κολυμβητικὴ του ἱκανότητα.

Σύμφωνα μέ ἄλλη ἐκδοχή, ὁ ἱεραπόστολος θανατώθηκε κοντὰ στὴ λίμνη Ἰλιάμνα ἀπὸ κάποια ντόπια φυλὴ. Στίς 28 Σεπτεμβρίου, παραμονὴ τοῦ μαρτυρίου του, λειτούργησε καί βάπτισε τίς τρεῖς συζύγους τοῦ φύλαρχου Σνακμούτ, καθὼς καί ὀλοκλήρη τὴν οἰκογένεια τοῦ ἀδελφοῦ του. Ὁ φύλαρχος ἐξοργίστηκε καί θέλησε νά ἐκδικηθεῖ τὸν π. Ἰουβενάλιο, πού ἀποδοκίμαζε ἀνοιχτὰ τὸ ἔθιμο τῆς πολυγαμίας καί ἔπειθε τοὺς νεοφώτιστους ἰθαγενεῖς νά διατηροῦν μία μόνο σύζυγο, σύμφωνα μέ τὸ νόμο τοῦ Θεοῦ. Ἔτσι, ὁ Σνακμούτ καί οἱ ἀνθρωποὶ του «συμβούλιον ἐποιοῦν κατ' αὐτοῦ, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσι» (Μάρκ. 3,6). Τὴν ἄλλη μέρα, λοιπόν, ὄρμησαν σάν ἄγρια θηρία στὸν μικρὸ καί ἀπέριττο ναό, κατέστρεψαν τίς εἰκόνες, ποδοπάτησαν τὰ ἱερά ἄμφια καί ἄρχισαν νά χτυποῦν μέ μανία τὸν π. Ἰουβενάλιο. Τέλος, τὸν σκότωσαν, χτυπώντας τον μέ μαχαίρι στὴν καρδιά. Ἐνῶ οἱ φονιάδες ἀπομακρύνονταν –ὦ τοῦ θαύματος!– τὸ νεκρὸ σῶμα τοῦ μάρτυρα σηκώθηκε καί τοὺς ἀκολούθησε, ρωτώντας τους ἤρεμα: «Γιὰ τὸ κάνατε αὐτό;». Ἄρχισαν τότε νά τοῦ ρίχνουν βέλη, κατατρυπώντας τὸ σῶμα του, τὸ ὁποῖο ὡστόσο παρέμενε πάντα ὄρθιο καί ἐπαναλαμβάνανε τὸ ἴδιο εὐλόγο παράπονο: «Γιὰ τὸ κάνατε αὐτό;». Ἐντρομοὶ ἀλλήλα καί λυσσασμένοι τώρα οἱ δήμοί του ἔπασαν ἐπάνω στὸ λείψανό του καί τὸ ἔκοψαν μέ μαχαίρια σέ μικρὰ κομματάκια. Φεύγοντας βιαστικά, εἶδαν ἀπὸ μακριὰ μιὰ στήλη καπνοῦ νά ὑψώνεται ἀπὸ τὸ κατακρεουργημένον ἱερατικὸ σῶμα καί νά φτάνει ὡς τὸν οὐρανό!

Ἔτσι ἀξιώθηκε νά λάβει τὸ μαρτυρικὸ στέφανι ὁ ἱεραπόστολος τῆς Ἀλάσκας ἅγιος Ἰουβενάλιος καί ν' ἀναδειχθεῖ ὄχι μόνο σέ φωτιστὴ ἀλλὰ καί πρῶτο μάρτυρα τῆς ἀμερικανικῆς ἠπείρου.

Μ.Σ.Π.

• Νέες χειροτονίες στην Ίνδονησία

Τό Σάββατο 11 Ίουλίου έ.έ., υπήρξε μία ιδιαίτερη ημέρα γεμάτη ευλογίες και χαρά για τήν τοπική μας Ήκκλησία. Ό Σεβ. Μητροπολίτης Σιγκαπούρης κ. Κωνσταντίνος λειτούργησε στόν Καθεδρικό Ήερό Ναό του Ήγίου Δημητρίου στό Medan στή Σουμάτρα και τέλεσε δύο νέες χειροτονίες. Συγκεκριμένα ό π. Λουκάς Tobing έλαβε τόν δεύτερο βαθμό τής Ήερωσύνης, ένω ό συνεργάτης τής Μητροπόλεως στό νησί Νιάς κ. Χαρίτων Ζεγα τόν πρώτο.

Καί οι δύο κληρικοί, οι όποιοι θά διακονήσουν τίς Όρθόδοξες Κοινότητες στή Σουμάτρα, είναι άπόφοιτοι τής Θεολογικής Σχολής του Medan «ΉΑγιος Παύλος». Σημειώνουμε ότι ή Θεολογική Σχολή λειτούργει υπό τήν αιγίδα τής Ήερας Μητροπόλεως, και είναι άναγνωρισμένη ως άνώτατο έκπαιδευτικό ίδρυμα άπό τήν κυβέρνηση τής Ίνδονησίας.

Ό διάκονος π. Χαρίτων, εκτός άπό τά νέα καθήκοντά του, θά συνεχίσει νά διευθύνει και τό Δημοτικό Σχολείο «ΉΑγιος Νικόλαος» τής Όρθόδοξης Ήκκλησίας στό νησί Νιάς τής Σουμάτρας.

Στή θεία Λειτουργία και τίς χειροτονίες τών δύο νέων κληρικών συμμετείχαν ό Πρωτοπρεσβύτερος π. Χρυσόστομος Manalu, Ήρχιερατικός Ήπίτροπος Ίνδονησίας, ό Πρεσβύτερος π. Θεοδόσιος Manalu Ήφημέριος στή Σουμάτρα, ό Πρωτοπρεσβύτερος π. Μαρτίνος Ritsi, Διευθυντής του Ήεραποστολικού Όργανισμού OCMC και ό Πρεσβύτερος π. Ναθανάηλ Kroll άπό τήν Ήμερική.

Στιγμιότυπο άπό τή χειροτονία εις Πρεσβύτερο του π. Λουκά Tobing

• Πρόγραμμα Θρησκευτικής Ήκπαίδευσης στή Σουμάτρα

Ή Ήερά Μητρόπολή μας σέ συνεργασία μέ τόν Ήεραποστολικό Όργανισμό OCMC (Orthodox Christian Mission Center), πραγματοποίησε πρόγραμμα θρησκευτικής έκπαίδευσης στή Σουμάτρα τής Ίνδονησίας.

Έπτά έθελοντές άπό τήν Ήμερική (Mr. Richard J. Mohr, Megan Haak, Mrs Roberta Sardell, Renee Ritsi, Maxim A.M. Kroll, Nicholas Birbilis, Fr. Nathan D Kroll) μέ έπικεφαλή τόν Πρωτοπρεσβύτερο π. Μαρτίνο Ritsi, Διευθυντή του Ήεραποστολικού Όργανισμού OCMC, ταξίδεψαν στή Σουμάτρα και πραγματοποίησαν ειδικές παρουσιάσεις στους καθηγητές και τούς φοιτητές τής Θεολογικής Σχολής μας «ΉΑγιος Παύλος» στό Medan, καθώς και στους φοιτητές τών Τμημάτων Πληροφορικής και Διοίκησης Ήπιχειρήσεων τής Πολυτεχνικής Ήκαδημίας.

Οι έθελοντές επισκέφθηκαν, επίσης, τά

έκπαιδευτήρια «Άγια Σοφία» και «Άγιος Νικήτας», τά όποια λειτουργούν μέ ευθύνη τής Μητροπόλεως, όπου πραγματοποιήσαν παρουσιάσεις και είχαν τήν εύκαιρία νά επικοινωνήσουν μέ τό διδακτικό προσωπικό και τούς μαθητές.

Τά μέλη τής ομάδας του ΟСМС, κατά τή διάρκεια τής παραμονής τους στό Σουμάτρα, συμμετείχαν σέ διάφορα κατηχητικά προγράμματα, επισκέφθηκαν τίς Όρθόδοξες Κοινότητες και τό Οικοτροφείο και τό Νοσοκομείο «Θεοτόκος» πού βρίσκονται στό Medan και στόν ευρύτερη περιοχή.

Άπό τήν Ίερά Μητρόπολη Σιγκαπούρης

Τό κτίριο τής Θεολογικής Σχολής «Απόστολος Παύλος» στό Μεντάν τής Σουμάτρας

Προσφορά φαρμάκων στό Στρατιωτικό Νοσοκομείο του Dolisie

Στίς 25 Ίουλίου 2015 ό Θεοφιλέστατος Ήπίσκοπος Μπραζαβίλ και Γκαμπόν κ. Παντελεήμων, στό πλαίσιο ποιμαντικής επισκέψεώς του στόν πόλη Dolisie, επισκέφθηκε τό Στρατιωτικό Νοσοκομείο όπου και παρέδωσε ποσότητα φαρμάκων γιά τίς ανάγκες των άπορων πολιτών πού νοσηλεύονται σέ αυτό.

Τά φάρμακα, τά όποια έγιναν δεκτά μέ πολλή ευγνωμοσύνη από τή Διοίκηση του Νοσοκομείου, αποτελούν προσφορά αγάπης στόν Ήπισκοπή του φαρμακοβιομηχανού κ. Χρήστου Κυλικά, άμισθου Προξένου τής Δημοκρατίας του Κονγκό Μπραζαβίλ στόν Ήλλάδα. Ή συμβολική αυτή κίνηση τής τοπικής Όρθόδοξης Έκκλησίας, αποτελεί έλάχιστο αντίδωρο ευχαριστίας πρós τό Νοσοκομείο, τό όποίο κατόπιν σχετικού αιτήματος, έχει ανταποκριθεί όλοπρόθυμα, έτσι ώστε τά παιδιά πού περιθάλλονται στό Όρφανοτροφείο τής Ήπισκοπής στό Dolisie, νά άπολαμβάνουν δωρεάν ιατρική παρακολούθηση και νοσηλεία όταν αυτό κριθεί άπαραίτητο.

Σημειώνεται ότι και πρós τό Γενικό Νοσοκομείο τής πόλεως, τό όποίο επίσης περιθάλλει άφιλοκερδώς τά όρφανά παιδιά του προαναφερθέντος έκκλησιαστικού ίδρύματος, έχει γίνει άνάλογη προσφορά φαρμακευτικού ύλικού.

Άπό τήν Ίερά Ήπισκοπή Μπραζαβίλ και Γκαμπόν

Ἑρώτηση:

Ἐπηρεάζει τίς σχέσεις Ὁρθοδόξων καί Ρωμαιοκαθολικῶν ἱεραποστόλων τό Πρωτεῖο ἐξουσίας καί τό ἀλάθητο τοῦ Πάπα;

Ἀπάντηση:

Καί στό ἐρώτημα αὐτό ἰσχύουν γενικῶς ἐκεῖνα πού εἶπαμε στό προηγούμενο σημείωμα γιά τό θέμα τοῦ Filioque ὡς ἐμπόδιο γιά τίς καλές σχέσεις ὀθλων βεβαίως τῶν χριστιανῶν, ἀλλήλα καί τῶν ἱεραποστόλων εἰδικῶς. Εἰδικότερα γιά τό θέμα τοῦ Πρωτείου ἐξουσίας καί τοῦ ἀλαθήτου τοῦ Πάπα θά μπορούσαμε νά ποῦμε πρὸς ὅλες τίς πλευρές μέ ἀπλό τρόπο γιά μιά εὐκόλη κατανόηση τά ἑξῆς:

A. Τό Πρωτεῖο ἐξουσίας τοῦ Πάπα δηλ. τό νά θεωρεῖ ὁ Πάπας τόν ἑαυτὸ του ὡς ἀντιπρόσωπο (Vicarius) τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς καί ὅτι ἔχει ἀπεριόριστη ἐξουσία ἐπάνω στήν στρατευόμενη Ἐκκλησία, ἐπάνω σέ κλῆρο καί λαό, ἀκόμη καί σέ γενικές Συνόδους τῆς Ἐκκλησίας, δέν μπορεί νά γίνει δεκτὸ ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ὅπως καί ἀπὸ τοὺς Προτεστάντες. Ἴσως μόνο θά μπορούσε νά γίνει ἀνεκτὸ ἐκ μέρους τῶν ἄλλων χριστιανῶν ἢ ἐκούσια ἀποδοχὴ αὐτοῦ τοῦ Πρωτείου ἐκ μέρους τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν καί μόνο γι' αὐτοὺς καί γιά λόγους πρακτικούς καί διοικητικούς ἢ ἀμυντικούς.

B. Τό ἀλάθητο, ἐφ' ὅσον ἀναφέρεται σέ ἀνθρώπινο πρόσωπο καί ὄχι στὸν Θεὸ τὸν Παντογνώστη Δημιουργὸ τοῦ παντός ἢ στήν καθόλου Ἐκκλησία, ἢ ὁποία ἔχει θεία τὴν κεφαλὴ τῆς, τὸν Ἰησοῦ Χριστό, δέν εἶναι δυνατόν νά γίνει ἀποδεκτὸ ἀπὸ καμία πλευρὰ ὡς μὴ λογικὸ. Κανένας ἄνθρωπος δέν μπορεί νά διεκδικήσει γιά τὸν ἑαυτὸ του τό ἀλάθητο καί τό ἀναμάρτητο. Ἐπὶ πλεόν: Δέν μπορεί τό ἀλάθητο τοῦ Πάπα νά ἀφεθεῖ νά γίνει ἀποδεκτὸ οὔτε γιά τοὺς ἴδιους τοὺς Ρωμαιοκαθολικούς.

Ἔστωσο τό ἀπὸ καθέδρας ἀλάθητο τοῦ Πάπα

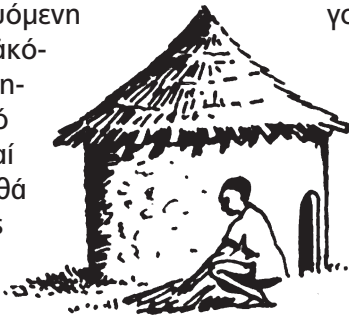
μπορεῖ νά τεθεῖ ὡς σημεῖο βάση συνεργασίας μεταξύ τῶν χριστιανῶν, ὅταν τεθεῖ ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας μέ τὴν ἐννοια τοῦ a Cathedra. Εἶπαμε καί στήν γνωμοδότηση περὶ τοῦ Filioque ὅτι ἡ πρόθεση ex (= ἐκ) στὰ λατινικά, ὅπως καί στὰ ἀρχαῖα ἐλληνικά, σημαίνει τὴν ἐκ μέρους προέλευση, τὴν ἄμεση προέλευση. Ἐνῶ ἡ πρόθεση a (= ἀπὸ) σημαίνει τὴν ἔμμεση προέλευση, τὴν ἐκπομπή, τὴν ἀποστολή διὰ μέσου ἄλλου τινός, ὄχι ἀπὸ τὴν πηγὴ ἀμέσως.

Ἐπομένως μπορεί ἡ Ἐκκλησία καθοδηγούμενη καί ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα νά ἐκφράζει μίαν ἀλήθεια π.χ. σέ μίαν Οἰκουμενικὴ Σύνοδο καί ἐν συνεχείᾳ ὁ Πάπας νά διακηρύττει a Cathedra (= ἀπὸ Καθέδρας) αὐτὴν τὴν ἀλήθεια στὸν κόσμον. Αὐτὴ ἡ διαδικασία τοῦ Πρωτείου ἀλαθήτου ἐπαναλαμβάνουμε προϋποθέτει μίαν προηγούμενη διατύπωση τῆς ἀλήθειας ἀπὸ Οἰκουμενικὴ

Σύνοδο πού ἐκπροσωπεῖ τὴν καθόλου Ἐκκλησία. Ἔτσι ἔχουμε τό ex (ex Ecclesia), στὸ ὁποῖο ἀκολουθεῖ μίαν διακήρυξη τῆς διατυπωθείσας ἀλήθειας ἀπὸ (a) τὸν Πάπα. A Cathedra, ἴσως, ὄχι ex Cathedra. Ἔτσι συνδυάζεται καί ἡ συνοδικότητα τῆς Ἐκκλησίας μέ τό παπικὸ προνόμιο.

Ἔτσι οἱ σχέσεις καί τὰ ἐμπόδια μεταξύ τῶν χριστιανῶν ὁμαλοποιοῦνται καί ὁ ἕνας προφυλάσσει καί ἐνισχύει τὸν ἄλλο στὸν ὀρθὸ δρόμον, στήν ὀρθή πορεία, στὸ γνήσιο «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη».

Παν. Ἰ. Μπούμης

Ἡμέρα χαλάρωσης ἀλλήλα καί πνευματικῆς οἰκοδομῆς

Στά πλαίσια τοῦ ποιμαντικοῦ τῆς ἔργου, ἡ Ἱερά Μητρόπολις Κένυας διοργάνωσε ἡμέρα ἀθλοπαιδιῶν, στήν ὁποία κλήθηκαν νά συμμετάσχουν οἱ Ὁρθόδοξες μητέρες ἀπό διάφορες περιοχές τῆς Ναϊρόμπι. Στούς ἀθλητικούς ἀγῶνες ἔλαβαν μέρος πολλές γυναῖκες ἀπό σχεδόν ὅλες τίς ἐνορίες τῆς πόλεως, στίς ὁποῖες δόθηκε ἡ εὐκαιρία τῆς εὐχάριστης καί ἐποικοδομητικῆς συναναστροφῆς τους.

Μέσα καί ἀπό αὐτή τήν πρωτοβουλία, ἡ τοπική μας Ἐκκλησία ἀναζήτησε κάθε δόκιμο μέσο καί τρόπο, ὥστε νά μεταλαμπαδεύσει στίς συμμετέχουσες ἕνα βαθύτερο μήνυμα καί νόημα, πού εἶχε κεντρικό του στόχο τήν πνευματική οἰκοδομή τῶν πιστῶν. Ἡ καλλιέργεια τῆς ιδέας τοῦ εὐ ἀγωνίζεσθε, τῆς εὐγε-

νοῦς ἀμιλλῆς καί τῆς ἀλληλεγγύης, εἶναι ἀπό τίς ἀρχές καί ἀξίες πού προβλήθηκαν στή διοργάνωση. Ἡ πραγματοποίηση τῆς συγκεκριμένης ἡμέρας, ἀποτελεῖ μία ἀκόμη ἔκφραση τῆς γενικότερης μέριμνας τῆς Μητροπόλεως γιά τό ποιμνιό τῆς, ἡ ὁποία, μεταξύ ἀλλῶν, διοργανώνει σέ τακτά χρονικά διαστήματα κύκλους ἐπιμορφωτικῶν σεμιναρίων, ὁμιλιῶν καί ἀλλῶν πνευματικῶν συναντήσεων καί ἐκδηλώσεων.

Κατά τή διάρκεια τῆς ἐκδήλωσης ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κένυας κ. Μακάριος, ἀπευθυνόμενος στίς γυναῖκες πού πῆραν μέρος, ἀλλήλα καί σέ ὄλους τοῦς παρευρισκομένους, ἀνέπτυξε τό θέμα: «Ὁ ρόλος τῆς γυναῖκας στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία». Τόνισε τόν ἐνθουσιασμό, ἀλλήλα καί τόν δυναμισμό μέ τόν ὁποῖο τό γυναικεῖο φύλο συνδράμει τό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας στήν Κένυα. Ἀναφέρθηκε, ἐπίσης, στήν παρουσία καί τή συμμετοχή τους στή λατρεία, στίς κατηχητικές ἐξορμήσεις καί γενικότερα σέ ὅλες τίς ἱεραποστολικές δράσεις πού ὀργανώνει ἡ Ἐκκλησία. Ἐπαίνεσε ἰδιαίτερα τήν ἐθελοντική παρουσία τῶν γυναικῶν στίς ἐνοριακές πρωτοβουλίες, πού ἔχουν κύριο σκοπό τους τήν ὑποστήριξη τῶν ἀναξιοπαθούτων καί πασχόντων ἀδελφῶν.

Οἱ ἀγῶνες διεξήχθησαν στίς ἀθλητικές ἐγκαταστάσεις πού βρίσκονται δίπλα ἀπό τόν Ναό τῆς Ἁγίας Τριάδος στό Μουκούι. Μέ τήν ὀλοκλήρωσή τους καί λίγο πρὶν ἀναχωρήσει γιά ποιμαντική περιοδεία στή Δυτική Κένυα, ὁ Σεβασμιώτατος δώρισε σέ κάθε μία ἀπό τίς γυναῖκες πού συμμετείχαν, ἕνα βιβλίο στήν ἀγγλική γλῶσσα, μέ βίους ἁγίων γυναικῶν τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας. Τό πρόγραμμα τῆς ἡμέρας ἔκλεισε μέ παραδοσιακοῦς χορούς καί τραγούδια τῆς φυλῆς Κικούγιου πού κατοικεῖ στήν εὐρύτερη περιοχή.

Ἀπό τήν Ἱερά Μητρόπολις Κένυας

Οι πρώτες βαπτίσεις στ

Ο Ναός των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης κατά τη διάρκεια της κατασκευής του

Μέ τη βοήθεια του Θεού, ξεκινήσαμε για μία ακόμη ιεραποστολική εξόρμηση. Προορισμός μας ήταν τό όμορφο καί παραδοσιακό αφρικάνικο χωριό Μπουπανιάμα. Έκει λίγο καιρό πριν είχε ξεκινήσει ή κατασκευή του πρώτου Όρθόδοξου ναού, ό όποιος είναι αφιερωμένος στους αγίους ισαποστόλους Κωνσταντίνo καί Έλένη.

Όταν φτάσαμε στό χωριό, γίναμε μάρτυρες τής θείας Πρόνοιας. Ό ναός βρισκόταν ήδη στό τελειoτάιο στάδιο τής ανοικοδόμησης. Οι τεχνίτες είχαν τοποθετήσει τήν ξυλεία στή βάση τής σκεπής καί υπολειπόταν μόνο τό σκέπασμά της, γιά νά ολοκληρωθεί τό έργο. Όπως μās εξήγησε ό εργολάβος, χρειαζόταν μόνο τρεις εβδομάδες γιά νά τελειώσουν όλα. Παρότι οι οικοδομικές έργασίες του ναού δέν είχαν ολοκληρωθεί, τό βαπτιστήριο στό έσωτερικό του ήταν τελειωμένο. Αυτό μās διευκόλυνε πολύ στήν

πραγματοποίηση των βαπτίσεων, πού είχαμε προγραμματίσει νά κάνομε κατά τή διάρκεια τής επίσκεψής μας.

Έτσι, λοιπόν, από νωρίς τό πρωί τής επόμενης ημέρας, μέ τους ντόπιους συνεργάτες μας ιερείς π. Νικόδημο, π. Έζεκιήλ καί τους διακόνους π. Έωάννη καί π. Έωακείμ, ξεκινήσαμε μέ τίς Ευχές των κατηχουμένων καί συνεχίσαμε μέ όσα προβλήπει ή άκολουθία του Μυστηρίου. Οι ντόπιοι ένδύθηκαν μέ καμάρι τους λευκούς χιτώνες καί συμμετείχαν στό Βάπτισμα. Στο άγιασμένο νερό άφησαν τόν παλαιό άνθρωπο καί έξήλθαν άνακαινισμένοι έν Χριστώ Έησοϋ.

Μέ λόγια πνευματικά ό ζηλωτής ιερέας π. Νικόδημος τους μίλησε γιά περίπου μία ώρα στήν τοπική διάλεκτο τσετσέουα. Άναφέρθηκε στήν φιλεύσπλαχνη μητέρα τήν Όρθόδοξη Έκκλησία, άλλά καί στά καθήκοντα πού έχουν πλέον ως βαπτισμένα μέλη της. Τους παρουσίασε τόν π. Έζεκιήλ, ό όποιος θά έξυπηρετεί τίς ιατρειακές τους άνάγκες, έπισκεπτόμενος τό χωριό μία φορά τόν μήνα. Έλπίζουμε καί ευχόμαστε ό Κύριος νά τους χαρίσει έναν μόνιμο έφημέριο, έμπνέοντας τήν ιερατική κλήση σέ κάποιον νέο τής περιοχής.

Έδιαίτερη έντύπωση μās προκάλεσε ή ευλάβεια καί ευσέβεια των νεοφώτιστων άδελφών μας. Όταν κινούνταν μέσα στό ναό, στρέφονταν πρός τό Έρό, ύποκλίνονταν καί έκαναν μέ πολύ σεβασμό τό σημείο του σταυρού. Μās έντυπώσασε, επίσης, ή ευαισθησία ενός ήλικιωμένου ζευγαριού. Παρόλο πού ζούν σέ τέλεια άνέχεια καί πτωχικότητα, προσέφεραν

Ὁ χωριό Μπουπανιάμα

ἀπό μόνοι τους τό γεῦμα πού ἀκο-
λούθησε τῆς βάπτισις τῶν 35 νέων
χριστιανῶν. Μπορεῖ νά ἦταν ἕνα
γεῦμα ταπεινό ἐξ ἀπόψεως ὑλικῶν
ἀγαθῶν, ἀλλήλα σίγουρα ἦταν πλού-
σιο καί χορταστικό ἀπό τήν θυσιαστι-
κή τους ἀγάπη καί φροντίδα.

Συγκινητικό, ἐπίσης, ἦταν τό γεγο-
νός ὅτι κάποιοι ἀλλοῖο Ὀρθόδοξοι
χριστιανοί μας, ἀπό τίς ἐνορίες τῆς
γύρω περιοχῆς, ἔσπευσαν καί ἦρθαν
πεζοπορώντας, ὥστε νά παραβρε-
θοῦν στό χαρμόσυνο γεγονός. Στήν
ὀμάδα τῶν ἐπισκεπτῶν, ξεχώριζε
ἕνας νεαρός ἰθαγενῆς πού φοροῦσε
ἕνα ζευγάρι σπασμένα μωπικά γυα-
λιά. Μέ πολλή μεγάλη προθυμία,
μάλιστα, προσφέρθηκε νά μᾶς βο-
θήσει, ὅταν χρειάστηκε νά γράψουμε
τά ὀνόματα τῶν ἀδελφῶν πού θά βαπτίζοταν σέ καρ-
τέλις. Συνηθίζουμε νά γράφουμε τά χριστιανικά ὀνό-
ματά τους καί νά τοὺς τά δίνουμε, προκειμένου νά
μὴν τά ξεχνοῦν ποτέ. Ποιός ξέρει τί μέλλον ἐπιφυ-
λάσσει ὁ Θεός σ' αὐτό τό νέο παιδί, πού μέ τόσο
ζήλο ὑποβλήθηκε στήν ταλαιπωρία νά ἔρθει κοντά
μας, βλέποντας μέσα ἀπό ἕνα ζευγάρι σπασμένα
μωπικά γυαλιά...

Ἀπό τίς πιό ὁμορφες καί χαρούμενες στιγμές ἦταν
ὅταν οἱ μπητέρες, ἔφερναν στήν ἀγκαλιά τους τά μικρά
παιδάκια τους γιά νά βαπτισθοῦν. Τά ἀθῶα καί γεμά-
τα ἀπορία βλέμματά τους θά μᾶς μείνουν ἀξέχαστα.
Στήν Ἑλλάδα εἶναι κάτι ἀπολύτως φυσικό, τά παιδιά
νά βαπτίζονται σέ βρεφική ἡλικία, ἀλλήλα ἐδῶ στή
Ἀφρική εἶναι κάτι πολὺ σπάνιο καί ιδιαίτερα σ' αὐτή
τή νεοσύστατη ἐνορία. Δόξα Σοι ὁ Θεός! Ἀξιώθηκαν
νά ἐνταχθοῦν στό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ

Οἱ νεόφυτοι ἀδελφοί μας τήν ἱερή στιγμή τῆς βαπτίσεώς τους

καί νά γνωρίσουν τήν Ἀλήθεια ἀπό τόσο μικρή ἡλι-
κία.

Πάντοτε στοὺς νεοφώτιστους δίνουμε ὡς εὐλογία
καί ἐνθύμιο τῆς ἡμέρας, ἀπό μία εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ
καί τῆς Παναγίας. Ἐπίσης τοὺς δωρίζουμε τόν βαπτι-
στικό σταυρό καί ἕνα μικρό προσευχητάριο, μετα-
φρασμένο στά τσετσέουα. Τό ἴδιο κάναμε καί στοὺς
ἀδελφούς μας στό χωριό Μπουπανιάμα, ἐκφράζο-
ντας τήν εὐχή νά προκόψουν πνευματικά. Εὐγνωμο-
νοῦμε τόν Κύριο πού μᾶς ἀξίωσε νά ζήσουμε αὐτές
τίς εὐλογημένες στιγμές. Ἡ ἀρχή ἔγινε μέ τοὺς πρῶ-
τους χριστιανούς στόν τόπο αὐτό. Αὐτοί θά εἶναι ἡ
μαγιά πού θά αὐξήσει τή «ζύμη» καί εὐχόμαστε νά
ἀκολουθήσουν καί ἄλλοι.

*Ἀπό τό Ἱεραποστολικό Κλιμάκιο τοῦ Μαθαίου
π. Ἐρμόλαος Ἱατροῦ*

«τῶν δέ μαθητῶν καθὼς ἔκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς... ἀδελφοῖς»

(Πράξ. ια' 29)

Ἀπὸ 1-04-2015 ἕως 30-06-2015 προσεφέρθηκαν στὸ Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τὰ παρακάτω χρηματικὰ ποσὰ γιὰ τὸ ἱεραποστολικὸ ἔργο ἀπὸ τοὺς:

Ἀδελφὸ Π. 100 • Ἀκούρου Κων/να 50 • Ἀλεξανδρίδη Δ. 20 • Ἀλεξανδρίτη Θεόδωρο 1.000 • Ἀλευρᾶ Εὐσταθία 50 • Ἀναγνώστου Ἑλένη 20 • Ἀναστασιάδη Παναγιώτη 500 • Ἀναστασίου Μαгдаληνή 10 • Ἀνδρεάδη Δημοσθένη 50 • Ἀνδρεοπούλου Μαρία 1.000 • Ἀνδριανὸ Εὐάγγελιο 100 • Ἀντωνίου Σ. Παναγιώτη 50 • Ἀντωνοπούλου Ἐριφύλη 20 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2328) 350 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 1048) 30 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1773) 200 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1717, 2752, 2307) 150 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1758) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1708, 2787, 1819) 150 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2143) 30 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2362, 2767) 4.500 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2027) 30 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1820) 20 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2325) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1688) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2316, 2776) 180 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1709) 200 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2319) 70 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2387) 500 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2311) 450 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1752, 1753, 2390, 2391) 200

• Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2320) 500 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2346) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2348) 400 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1615) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2773) 20 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2737) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2632) 150 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1770) 20 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2380) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1755) 2.000 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1641) 400 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1703) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2329) 20 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 1399) 50 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 1397) 50 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 1390) 50 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 1384) 70 • Ἀραμπατζίδου Δήμητρα 300 • Ἀραμπατζίδου Σταυρούλα 200 • Ἀσφῆ Ἑλένη 20 • Αὐγερινὸ Μάξιμο 100 • Αἰβαζάκη Ἀσπασία 20 • Βάκρο Γεώργιο 250 • Βαλῆ Βασιλάκη 10 • Βαρθαλῆ Χρῆστο 150 • Βασιλειάδου Ἀλίκη 30 • Βασιλοπούλου Σούλα 120 • Βατίδου Ἑλένη 20 • Βαχλᾶ Θεανώ 30 • Βέτα Γεωργία 60 • Βιζέγκο Γεώργιο καὶ

Ἀγγελική 50 • Βογιατζιδάκη Μαρία 45 • Βογιατζόγλου Ἑλένη 5 • Βοηλονάκη Ἑλένη 30 • Βορδοῦ Δέσποινα 100 • Βουλγαρη Πολύκαρπο 100 • Βροντοῦ Κων/να 15 • Γανωτῆ Κωνστ. 50 • Γαυρίδου Σοφία 100 • ΓΕΛ Νεάπολης Κοζάνης 260 • Γεωργακοπούλου Ἀθηνᾶ 10 • Γεωργοτᾶ Μάρκο 50 • Γιαννακοπούλου Ἐλενα 50 • Γιαννέλου Ἡλέκτρα 30 • Γιαννόπουλο Ἰωάννη 20 • Γιαννοπούλου Μαρία 30 • Γκίγκελο Νικόλαο - Νεκτάριο 10 • Γκριλλῆ Ἀθανάσιο 20 • Γουλιέλμο Γεώργιο 100 • Γουργούρα Ἀγγελική 20 • Δαβάκη Σπυρίδωνα 150 • Δαβερῶνα 10 • Δανιηλίδη Χρῆστο 5 • Δελιοθάνη Παναγιώ-

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Νουβίας κ. Νάρκισσος με μικρά παιδιά τοῦ Σουδάν

τα 1.000 • Δημακοπούλου Εὐαγγελία 30 • Δημητρίου Ἀνθή 20 • Δημητροπούλου Νικολίτσα 100 • Διακοδημήτρη Π. 100 • Δουμουρᾶ Σταμάτη 30 • Δρακουλάκη Μενέλαο 100 • Δρίτσουλα Λουκᾶ 20 • Δρόσο Νικόλαο 100 • Ἐκδόσεις «ΨΥΧΟΓΙΟΣ» 200 • Εὐθυμίου Ἀναστασία 100 • Ζακυνθινού Πηνελόπη 200 • Ζαφίρη Μιχαήλ 5 • Ζαρροῦ Μαρία 50 • Ζαφείρη Γεώργιο 50 • Ζέρβα Ἀγγελική 20 • Ζήκα Νίκο 50 • Ζηλιανάκη Ἐλένη 50 • Ζούζια Σταῦρο 60 • Ζουμπούλογλου Χρυσ. 50 • Ζυγούρα Ἀνδρέα 15 • Ζωχιού Δέσποινα 100 • Ἡλιάδης Γρηγόριο 20 • Ἡλιοπούλου Γεωργία 30 • Ἡσυχαστήριο «ΟΙ ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΟΙ» 30 • Θαλασέλη Παναγιώτη 200 • Θεοδοσιάδης Εὐγένιο 130 • Θεωδωρακάκη Ζωζώ 50 • Θηρεσία 30 • Ἰσμαήλο Ἐμμανουήλ 100 • Ἰωαννίδου Σταματούλα 20 • Κακαράτζα Ἀντώνιο 20 • Καλεβρᾶ Γεωργία 50 • Κάληλα Ἴλιθα 20 • Καλογεράκη Χριστίνα 20 • Καλούδης Γεωργία 70 • Καληπάκη Ἐλένη 50 • Κάλφα Τασούλα 20 • Καμπούρη Χριστίνα 50 • Καναλιουπίτη Χαράλαμπος 50 • Καπιδάκη Μαριθλήνα 2.000 • Καπιδάκη Νίκη 1.000 • Καπιδάκη Σαράντο 2.000 • Καραβάνης Εὐστράτιο 60 • Καραθεοδώρου Εἰρήνη 50 • Καρακίτσου Μαρία 1.000 • Καραμάνου Ἄννα 50 • Καραμέτσου Μαρία 20 • Καραο-

λάνης Κων/νο 100 • Καραπάνου Παν. Κων/νο 20 • Κατ. Σχ. Ι.Ν. Ἀπ. Πέτρου καὶ Παύλου 50 • Κατηχ. Σχ. Ι.Ν. Ἀγ. Ἐλευθερίου 55 • Κατηχ. Σχ. Ι.Ν. Ἀγ. Ἀλεξάνδρου 45 • Κατηχ. Σχ. Ι.Ν. Ἀγ. Ἐλευθερίου 49,25 • Κατηχ. Σχ. Ι.Ν. Κοιμ. Θεοτόκου 100 • Κατσιγιάννη Παρασκευή 50 • Καφάση Νικολίτσα 1.000 • Κεραμιδάρη Παναγιώτη 10 • Κερμελή Εὐαγγελία 1.000 • Κηπουρό Χρήστο 100 • Κληρο-

Ἡ χειροτονία τοῦ π. Γεωργίου Λούλη ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Οὐγκάντας κ. Ἰωάννη

νόμο Ἰωάννης 50 • Κολοβελώνης Γεώργιο 60 • Κομαρίνα Ἰωάννα 100 • Κονδύλη Ἰω. 50 • Κορδῆ Βασίλειο 20 • Κορίκη Μάχη 50 • Κορρέ Παναγιώτη 30 • Κορτέσα Παρασκευή 50 • Κοσμάτου Ἐρ. 10 • Κούγια Αἰκατερίνη 25 • Κούλη Βασίλειο 20 • Κούλη Ἰ. 200 • Κουμούρα Πηνελόπη 10 • Κουνιακή Ἰουλίτσα 100 • Κουντούσα Κων/νο 1.000 • Κουπαράνη Στέργιο 6 • Κουτονιά Παρασκευή 50 • Κουτσογιαννάκη Δ. 70 • Κουτσουρή Γεωργία 100 • Κρατζᾶ Κυ-

ριακή 50 • Κρενδηρόπουλο Γεώργιο 150 • Κωνσταντινίδης Εὐαγγέλιο 30 • Κωνσταντινίδου Ἐλεοῦσα Μαρία 50 • Κωνσταντοπούλου Βούλα 60 • Λάσπουλα Εὐθυμία 60 • Λεβεσᾶνο Νικόλαο 500 • Λιάκου Παρασκευή 500 • Λιβιεράτου Δήμητρα 50 • Λουβῆ Μάχη 50 • Λοῦκο Κ. 40 • Μακρῆ Ἰωάννη 20 • Μαθήμη Δημ. 5 • Μάνεση Ἰωάννα 60 • Μάνου Ἰφιγ. 50 • Μαντέλη Γεράσιμο 100 • Μανωλοπούλου Μαρούλα 50 • Μαρκέλλου Γεωργία 10 • Μαρκόγλου Μαρία 15 • Μασιώτα Ἐλένη 40 • Μαυροκέφαλο Γεώργιο 40 • Μαϊθακάκη Νομική 30 • Μελισσάρη Εὐάγγελιο 20 • Μέμμου Εὐανθία 50 • Μήλα Δήμητρα 15 • Μηλίτση Γεώργιο 50 • Μητσιάκου Αἰκ. 20 • Μονή Κοιμήσεως Θεοτόκου Μάκρης 100 • Μοσκοφίδου Εὐαγγελία 50 • Μπάμπη Παναγιώτη 30 • Μπατουβάνη Ἰωάννα 15 • Μπάρδης Εὐστάθιο 8 • Μπαρσάκη - Λέρτα Φωτεινή 20 • Μπασιοῦκα Κασσιανή 20 • Μπασοῦκο Ἡρακλῆ 10 • Μπασοῦκου Μαρία 10 • Μπερκέτη Ἀναστ. 20 • Μπίκα Αἰγλή 50 • Μπινιάρη Κων/νο 50 • Μπινικό Νίκο 50 • Μπικροῦ Ἄννα 20 • Μποζόπουλο Κων/νο 100 • Μπουζάνη Σοφία 50 • Μπουλούκου Κληοπάτρα 50 • Μπούνια Ἀλίκη 10 • Μπούρμα Β. 50 • Μπουχλή Ἐμμανουήλ 550 • Μπουχλή Σωτηρία 50 • Μπρέλλη

Στέφανο 32 • Μυλωνά Ευαγγελία 50 • Ναννοῦ Εὐγενία 50 • Ναννοῦ Φωτεινή 65 • Ναό Μετ/σεως Σωτήρος 100 • Ναό Παύλου Σεπολίων 41,58 • Ναό Πέτρου καί Παύλου 29,53 • Νικοητόπουλο Διομήδη 30 • Νικολόπουλο Χρυσόστομο 25 • Νινιό Παναγιώτη 50 • Ντζαχρήστο Νικ. 40 • Ξωμεριτάκη Ἐλένη 1.500 • Ὁμάδα Συμπαραστάσης Ἱερ/λῆς Αἰγίου 400 • Ὁρφανό Δημήτριο 50 • Οὐγιαρόγλου Γεωργία 10 • Παναγιώτου Καλυψώ 100 • Παναγιωτουνακό Γ. Σαράντο 50 • Πανταζίδη Χρῆστο 20 • Παντζοπούλου Ἀδαμαντία 50 • Παπαγαβριήλ Παναγιώτη 30 • Παπαδημητρίου Ἀπόστολο 100 • Παπαδήμο Κων/νο 50 • Παπαδιά Μαρία 90 • Παπαδόπουλο Περικλῆ 50 • Παπαδοπούλου Ἄννα 10 • Παπαδοπούλου Λ. 20 • Παπαθανασίου Βασ. 30 • Παπαθεοφάνους Πιτσ. 200 • Παπαϊωάννου Παρασκευή 40 • Παπακωνσταντίνου Β. Νικόλαο 25 • Παπακώστα Καθ. 20 • Παπανικολάου Μαίρη 30 • Παπασπυροπούλου Μέλλω 30 • Παπασωτηρίου Γεώργιο 10 • Παπαϊωάννου Σπυρ. καί Ποθυξένη 50 • Παρασκευοπούλου Ἀθηνά 50 • Παρεκτιζῆ Ἄννα 10 • Παρλιάρου Ἐρασμία 50 • Πασιά Ζωή 100 • Πασχάλη Δήμητρα 20 • Πασχαλίδη Ἀναστάσιο 40 • Πατούνα Ἐμ. 90 • Πατσαχάκη Στέλλα 20 • Πάτση Παναγιώτη 20 • Παφτοῦνο Σπυρίδωνα 10 • Παχίδου Ἀναστασία 10 • Περισοράτη Κων/νο 100 • Περό-

πουλο Χρῆστο 40 • Πετρόπουλο Παναγιώτη 55 • Πετσετάκη Μαρία 40 • Πιτσάκη Ἀλεξάνδρα 100 • Πηλαστάρη Χριστίνα 15 • Ποταμιά Σταματία 70 • Πουλάκου Βασιλική 10.000 • Πρασαστῆ Ποθυξένη 40 • Πρυμικίρη Σταῦρο 20 • Ρεστέμη Λαῖου Ἀρετή 15 • Ρήγκο Ἀριστοτέλη 50 • Ριζάκη Στέργιο 60 • Ρούσσου Ρόζα 50 • Σακαράκη Εὐστράτιο 30 • Σακιώτη Κων/νο

ροπούλου Αἰκ. 50 • Σωφρονιάδου Κυριακή 1.500 • Τάσιο Θωμά 50 • Τασιοῦλη Μιχ. 1.000 • Ταϊνατζόγλου Εὐάγ. 50 • Τζέκα Παρασκευή 20 • Τζήμα Ν. Δημήτριο 100 • Τζιά Γεωργία 5 • Τζίντζιο Γεώργιο 30 • Τζουανάκη Εὐσέβεια 20 • Τοῦση Ἄννα 204 • Τρίγκα Βασιλική 50 • Τσαβοῦ Μαργαρίτα 90 • Τσακίρη Εἰρήνη 20 • Τσαρσαλῆ Χρυσούλα 50 • Τσελεπατιώτη Εὐάγ. 300 • Τσελιάγκου Λεμπιδάκη Μαλαματένια 50 • Τσιγαρίδα Εὐάγ. 50 • Τσιλίκα Παρασκευή 20 • Τσίτζα Ἐλένη 100 • Τσουκαλοχωρίτη Ἰωάννη 50 • Τσουμπλέκη Δημ. 100 • Ὑφαντῆ Ἰωάννη 30 • Φερμέλη Ἀνανιάδου Μαρία 30 • Φιλ. Σωματεῖο «Ο ΑΓ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ» 500 • Φιλιππάτου Εἰρήνη 5 • Φλουρά Δέσποινα 20 • Φούγια Κων/νο 300 • Φραγκῆ Ἀθανάσιο

Ὁμαδική βάπτισμα στὰ νησιά Φίτζι

50 • Σαραβάνου Βασιλική 100 • Σαράντη Ἄννα 20 • Σαῖτη Ἀναστάσιο 100 • Σιαμλίδη Κων/νο 20 • Σκορδιλάκη Καπετανάκη Εὐαγγελία 200 • Σολδάτο Εὐάγγελιο 100 • Σονίτη Ἰωάννη 50 • Σουγιάννη Πηνελόπη 150 • Σπαντιδάκη Βλ. 1.500 • Σπαντιδάκη Σπυρίδωνα 100 • Στάθη Αἰκατερίνη 20 • Σταθοράκη Χρυσούλα 70 • Σταματάτου Ἀδαμ. 40 • Σταματοπούλου Ρούσσου Ἄρτεμις 60 • Σταυρίδου Σταυρούλα 50 • Σταυρόπουλο Ἰ. 200 • Στεργίου Βασίλειο 10 • Σύλ. «Η ΑΓΙΑ ΣΚΕΠΗ» 200 • Σύλλογο «ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ» 300 • Σωτηρόπουλο Φώτη 50 • Σωτη-

100 • Φρεμεντίτου Μαρία 20 • Χαντζῆ Τριαντάφυλλο 50 • Χατζηγεωργίου Αἰκ. 70 • Χατζηγιάννη Τρύφ. 100 • Χατζημηνά Εὐστάθιο 20 • Χατζηπαπᾶ Παῦλο 110 • Χατζησταυρίδου Ἀναστασία 15 • Χατζησταύρου Κων/νο 100 • Χαϊντούτη Θωμά 50 • Χλιτσίου Κωνσταντίνα 20 • Χουλιάρη Εὐριπ. 100 • Χρυσικοπούλου Ἐλένη 50 • Χρυσό Μιχ. Παῦλο 100 • Χωροπανίτου Ἐλένη 50 • Ψαθᾶ Ἀγγελική 50 • Ψαρουδάκη Παναγιώτα 100 • Ψαρρά Φωτεινή 10 • Ψηλολίγνου Αἰκατερίνη 50 • Ὠραιόπουλο Βασίλειο 1.500.

Ἐπιμέλεια: Εὐάγγελος Δ. Ζουρδούμης

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Θεμελίωση σχολείου καί ἐγκαίνια μικρῆς κλινικῆς στή Μητρόπολη Κατάνγκας. <i>Ἀπό τὴν Ἱερά Μητρόπολη Κατάνγκας</i>	2
Ἡ ἀποστολή τῶν χριστιανῶν στήν οἰκουμένη καί ἡ μαρτυρία τῆς ἀγάπης τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ <i>Νικόλαος Γ. Τσιρέβελος</i>	3
Τό θεολογικό Οἰκοτροφεῖο θά φιλοξενήσει τόν 20χρονο Ζυλιέν <i>Ἀπόστολος Λακασᾶς</i>	7
Τό πρῶτο Βαπτιστήριο στήν Κορέα <i>Δ.Μ.Σ.</i>	8
Μία μέρα ἦταν κι αὐτή καί πέρασε... <i>† Ὁ Σιγκαπούρης Κωνσταντῖνος</i>	10
Προσωπικές ἐμπειρίες ἀπό τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῶν Νησιῶν τοῦ Εἰρηνικοῦ <i>Παρασκευή Λιάκου</i>	12
Τελετή ἀποφοίτησης τοῦ Ὁρθόδοξου Πανεπιστημίου τοῦ Κονγκό <i>Ἀπό τὴν Ἱερά Μητρόπολη Κεντρώας Ἀφρικῆς</i>	15
Ἐκεῖ πού δέν υπάρχουν οὔτε τὰ αὐτονόματα... «Ἄ»	16
Ὁ Ἅγιος Ἰουβενάλιος (1756 – 1796) ὁ Ἱεραπόστολος καί πρωτομάρτυρας τῆς Ἀμερικῆς <i>Μ.Σ.Π.</i>	20
Νέες Χειροτονίες στήν Ἰνδονησία – Πρόγραμμα Θρησκευτικῆς Ἐκπαίδευσης στή Σουμάτρα <i>Ἀπό τὴν Ἱερά Μητρόπολη Σιγκαπούρης</i>	22
Προσφορά φαρμάκων στό Στρατιωτικό Νοσοκομεῖο τοῦ Dolisie <i>Ἀπό τὴν Ἱερά Ἐπισκοπή Μπραζαβίλη καί Γκαμπόν</i>	23
Νομοκανονικά <i>Παναγιώτης Ἰ. Μπούμης</i>	24
Ἡμέρα χαλάρωσης ἀλλήλα καί πνευματικῆς οἰκοδομῆς <i>Ἀπό τὴν Ἱερά Μητρόπολη Κένυας</i>	25
Οἱ πρῶτες βαπτίσεις στό χωριό Μπουπανιάμα <i>Ἀπό τὸ Ἱεραποστολικό κλημάκι τοῦ Μαθαίου π. Ἐρμόλαος Ἱατροῦ</i>	26
Δωρητές <i>Εὐάγγελος Δ. Ζουρδούμης</i>	28

Πάντα τὰ ἔθνη

ΒΡΑΒΕΙΟ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ἔτος ΑΔ΄, τεῦχος 135, Ἰουλ. - Αὐγ. - Σεπτ. 2015
Τριμηνιαῖο ἱεραποστολικό περιοδικό
ΚΩΔΙΚΟΣ 3536

* Πληροφορεῖ μέ τρόπο υπεύθυνο γιά τίς ὀρθόδοξες ἱεραποστολικές προσπάθειες ἀνά τόν κόσμο.

* Ἐνημερώνει πάνω στήν πολύμορφη πραγματικότητα τοῦ κόσμου, πού περιλαμβάνει τόσα ἔθνη μέ ποικίλα προβλήματα καί χαρίσματα.

Ἰδιοκτητής: Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος - Ἰωάννου Γενναδίου 14 - Ἀθήνα 115 21.

Ἐκδότης-Διευθυντής: Ὁ Ἐπίσκοπος Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελος, Γενικός Διευθυντής τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα.

Ἰδρυτής: Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Τιράνων καί πάσης Ἀλβανίας κ. Ἀναστάσιος. Διετέλεσε Διευθυντής κατά τὰ ἔτη 1981-1992.

Υπεύθυνος ὕλης: Εὐάγγελος Ν. Μαρινόπουλος.

Σύνταξη - Ἐπιμέλεια ἐκδόσεως: Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἐπιστολές - Ἐμβάσματα: «PANTA TA ETHNI» Ἀποστολική Διακονία, Ἰω. Γενναδίου 14 — Ἀθήνα 115 21 — Τηλ. 210-7272.315 - 316. Fax 210-7272.310.

Συνδρομή γιά 1 χρόνο:

Ἑσσοτερικοῦ	€ 5
Κύπρου	€ 12
Εὐρώπης	€ 12
Λοιπές χώρες	€ 14
Γιά τούς φοιτητές καί μαθητές:	€ 2,50
Τιμή τεύχους	€ 1,25

* Τό ποσόν τῆς συνδρομῆς ἔχει συμβολικό χαρακτήρα. Δέν ἀποσκοπεῖ μόνο στήν κάλυψη τῶν ἐξόδων ἐκδόσεως τοῦ περιοδικοῦ, ἀλλά καί στή διαμόρφωση υπεύθυνης ἱεραποστολικῆς συνειδήσεως. Γίνονται δεκτές προαιρετικές προσφορές γιά τήν ἐκδοση τοῦ περιοδικοῦ.

Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Χρήστος Κοβαΐος.

Διεύθυνση: Πρωτομαγιάς 3 - 14568 Κρυονέρι Ἀττικῆς

PANTA TA ETHNI (All Nations)

Year 34, No 135, July.-Aug.-Sept. 2015

The aims of the quarterly magazine "Panta ta Ethni" are:

* To provide information in a responsible way on Orthodox missionary efforts throughout the world.

* To arouse awareness of the multiform reality of the modern world.

Publisher: Bishop of Phanarion Agathangelos, General Director of Apostoliki Diakonia of the Church of Greece.

Founder: Archbishop of Tirana and all Albania Anastasios Yannoulatos. He was editor during 1981-1992.

Editorial Board: Foreign Mission Office of Apostoliki Diakonia of the Church of Greece.

Letters-Remittances: "PANTA TA ETHNI" (All Nations)

Apostoliki Diakonia, 14, Io. Gennadiou St. — 115 21
Athens — GREECE. Tel. +3210.7272.315-316.

Subscription for 1 year:

Greece	€ 5
Cyprus	€ 12
Europe	€ 12
Other countries	€ 14

Printed: By Apostoliki Diakonia of the Church of Greece.

Καλλιτεχνική ἐπιμέλεια: Τμήμα Φωτοστοιχειοθεσίας τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Της Γραφείας
Κ.Ε.Μ.Π. ΚΡ
Αριθμός Άδειας
5

ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 7/2007 Κ.Ε.Μ.Π. ΚΡ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΛΤΑ 013538